Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►B ΟΔΗΓΙΑ 2008/48/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Απριλίου 2008

για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου

(ΕΕ L 133 της 22.5.2008, σ. 66)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Οδηγία 2011/90/ΕΕ της Επιτροπής της 14ης Νοεμβρίου 2011	L 296	35	15.11.2011
►M2	Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Φεβρουαρίου 2014	L 60	34	28.2.2014

Διορθώνεται από:

►C1 Διορθωτικό ΕΕ L 207 της 11.8.2009, σ. 14 (2008/48/ΕΚ)
►C2 Διορθωτικό ΕΕ L 199 της 31.7.2010, σ. 40 (2008/48/ΕΚ)
►C3 Διορθωτικό ΕΕ L 234 της 10.9.2011, σ. 46 (2008/48/ΕΚ)

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 2008/48/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Απριλίου 2008

για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη [3], ορίζει, σε κοινοτικό επίπεδο, κανόνες για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης.

(2) Η Επιτροπή υπέβαλε το 1995 έκθεση σχετικά με τη λειτουργία της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ και προέβη σε εκτεταμένες διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το 1997, η Επιτροπή υπέβαλε συνοπτική έκθεση των αντιδράσεων για την έκθεση του 1995. Το 1996 εκπονήθηκε δεύτερη έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ.

(3) Οι εν λόγω εκθέσεις και διαβουλεύσεις αποκάλυψαν σημαντικές διαφορές στο δίκαιο των διαφόρων κρατών μελών στον τομέα των πιστώσεων προς φυσικά πρόσωπα, γενικότερα, και όσον αφορά τη γενική και καταναλωτική πίστη, ειδικότερα. Από την ανάλυση των εθνικών νομοθεσιών για τη μεταφορά της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ φαίνεται ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν σειρά μηχανισμών προστασίας των καταναλωτών, επιπλέον της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, λόγω των ανομοιομορφιών που υπάρχουν όσον αφορά τη νομική ή οικονομική κατάσταση σε εθνικό επίπεδο.

(4) Η πραγματική και νομική κατάσταση που προκύπτει από αυτές τις εθνικές ανομοιομορφίες συνεπάγεται σε ορισμένες περιπτώσεις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μεταξύ των πιστωτικών φορέων στην Κοινότητα και δημιουργεί εμπόδια στην εσωτερική αγορά, όπου τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει διάφορες υποχρεωτικές διατάξεις, αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες στην οδηγία 87/102/ΕΟΚ. Περιορίζει επίσης τη δυνατότητα των καταναλωτών να κάνουν άμεση χρήση της σταδιακά αυξανόμενης διαθεσιμότητας διασυνοριακών πιστώσεων. Αυτές οι στρεβλώσεις και οι περιορισμοί μπορούν με τη σειρά τους να έχουν επίδραση στη ζήτηση αγαθών και υπηρεσιών.

---

[1] ΕΕ C 234 της 30.9.2003, σ. 1.

[2] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Απριλίου 2004 (ΕΕ C 104 Ε της 30.4.2004, σ. 233), κοινή θέση του Συμβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (ΕΕ C 270 Ε της 13.11.2007, σ. 1) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Ιανουαρίου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Απριλίου 2008.

[3] ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 17).

▼B

(5) Τα τελευταία χρόνια οι μορφές πιστώσεων που προσφέρονται στους καταναλωτές και χρησιμοποιούνται από αυτούς έχουν εξελιχθεί σε μεγάλο βαθμό. Νέα μέσα για τη χορήγηση πίστωσης εμφανίζονται και η χρήση τους εξακολουθεί να αναπτύσσεται. Επομένως, οι υφιστάμενες διατάξεις είναι ανάγκη να τροποποιηθούν και το πεδίο εφαρμογής τους να επεκταθεί, όπου ενδείκνυται.

(6) Σύμφωνα με τη συνθήκη, η εσωτερική αγορά αποτελεί χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, στον οποίο εξασφαλίζονται η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και υπηρεσιών και η ελευθερία εγκατάστασης. Η ανάπτυξη διαφανέστερης και αποτελεσματικότερης πιστωτικής αγοράς μέσα στο χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα είναι ζωτικής σημασίας για την προώθηση της ανάπτυξης των διασυνοριακών δραστηριοτήτων.

(7) Για να διευκολυνθεί η δημιουργία εσωτερικής αγοράς στον τομέα της καταναλωτικής πίστης καθώς και η εύρυθμη λειτουργία της, απαιτείται να προβλεφθεί η θέσπιση εναρμονισμένου κοινοτικού πλαισίου σε ορισμένους βασικούς τομείς. Λαμβανομένων υπόψη της συνεχώς αναπτυσσόμενης αγοράς καταναλωτικής πίστης και της αυξανόμενης κινητικότητας των ευρωπαίων πολιτών, η θέσπιση διορατικής κοινοτικής νομοθεσίας που θα είναι σε θέση να προσαρμοσθεί στις μελλοντικές μορφές πίστωσης και που θα παρέχει στα κράτη μέλη τον κατάλληλο βαθμό ευελιξίας στην εφαρμογή της αναμένεται να συμβάλει στη διαμόρφωση σύγχρονου συνόλου κανόνων δικαίου για την καταναλωτική πίστη.

(8) Είναι σημαντικό η αγορά να προσφέρει επαρκή προστασία στους καταναλωτές, για να εξασφαλισθεί η καταναλωτική εμπιστοσύνη. Με τον τρόπο αυτό, η ελεύθερη κυκλοφορία των πιστωτικών προσφορών θα μπορεί να πραγματοποιείται με τις καλύτερες δυνατές συνθήκες τόσο γι' αυτούς που προσφέρουν όσο και γι' αυτούς που ζητούν πίστωση, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των καταστάσεων που επικρατούν στα κατ' ιδίαν κράτη μέλη.

(9) Για να εξασφαλισθεί υψηλό και ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των συμφερόντων όλων των καταναλωτών της Κοινότητας και για να δημιουργηθεί γνήσια εσωτερική αγορά, χρειάζεται πλήρης εναρμόνιση. Επομένως, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να διατηρούν ή να εισάγουν εθνικές διατάξεις διαφορετικές από αυτές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία. Ωστόσο, ο περιορισμός αυτός θα πρέπει να ισχύει μόνον προκειμένου περί διατάξεων τις οποίες εναρμονίζει η παρούσα οδηγία. Όπου δεν υφίστανται τέτοιες εναρμονισμένες διατάξεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παραμείνουν ελεύθερα να διατηρούν ή να εισάγουν εθνικές νομοθετικές ρυθμίσεις. Συνεπώς, τα κράτη μέλη μπορούν, π.χ., να διατηρούν ή να εισάγουν εθνικές διατάξεις για την από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη του πωλητή ή του παρόχου των υπηρεσιών και του πιστωτικού φορέα. Άλλο παράδειγμα αυτής της δυνατότητας των κρατών μελών θα μπορούσε να είναι η διατήρηση ή εισαγωγή εθνικών διατάξεων για την ακύρωση της σύμβασης πώλησης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, εάν ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησής του από τη σύμβαση πίστωσης. Θα πρέπει, εν προκειμένω, να επιτρέπεται στα κράτη μέλη, στην περίπτωση συμβάσεων πίστωσης αορίστου χρόνου, να καθορίζουν ελάχιστη χρονική περίοδο μεταξύ της στιγμής κατά την οποία ο πιστωτής απαιτεί την εξόφληση και της ημερομηνίας κατά την οποία πρέπει να εξοφληθεί η πίστωση.

▼B

(10) Οι ορισμοί που περιέχονται στην παρούσα οδηγία καθορίζουν το εύρος της εναρμόνισης. Η υποχρέωση των κρατών μελών να εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει, συνεπώς, να περιορίζεται στο πεδίο εφαρμογής της, όπως οριοθετείται από τους ορισμούς αυτούς. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, τις οικείες διατάξεις σε τομείς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της. Με αυτό τον τρόπο, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να διατηρούν ή να θεσπίζουν νομοθετικές διατάξεις αντίστοιχες προς τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή προς ορισμένες από τις διατάξεις της σχετικά με συμβάσεις πίστωσης που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, π.χ. συμβάσεις πίστωσης που αφορούν ποσά κάτω των 200 ευρώ ή άνω των 75 000 ευρώ. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και σε συνδεδεμένες πιστώσεις, οι οποίες δεν εμπίπτουν στον ορισμό περί συνδεδεμένης σύμβασης πίστωσης, όπως περιέχεται στην παρούσα οδηγία. Με τον τρόπο αυτό, οι διατάξεις περί συνδεδεμένων συμβάσεων πίστωσης θα μπορούσαν να εφαρμόζονται στις συμβάσεις πίστωσης που χρησιμεύουν μόνο εν μέρει για τη χρηματοδότηση σύμβασης για την προμήθεια αγαθών ή την παροχή υπηρεσίας.

(11) Στην περίπτωση ειδικών συμβάσεων πίστωσης στις οποίες εφαρμόζονται μερικές μόνο διατάξεις της παρούσας οδηγίας, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν εθνικές νομοθετικές διατάξεις για την εφαρμογή άλλων διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παραμένουν ελεύθερα να ρυθμίζουν, στο πλαίσιο της εθνικής τους νομοθεσίας, τις μορφές συμβάσεων πίστωσης που αφορούν άλλες πτυχές, οι οποίες δεν εναρμονίζονται από την παρούσα οδηγία.

(12) Οι συμβάσεις παροχής υπηρεσιών ή ομοειδών αγαθών σε συνεχή βάση, στο πλαίσιο των οποίων ο καταναλωτής καταβάλλει το αντίτιμο με δόσεις όσο διαρκεί αυτή η παροχή, ενδέχεται να διαφέρουν σημαντικά από τις συμβάσεις πίστωσης που υπάγονται στην παρούσα οδηγία όσον αφορά τα συμφέροντα των συμβαλλόμενων μερών, τους όρους και τον τρόπο πραγματοποίησης των συναλλαγών. Επομένως, θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι οι συμβάσεις αυτές δεν θεωρούνται συμβάσεις πίστωσης, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Τα είδη των συμβάσεων περιλαμβάνουν, παραδείγματος χάριν, την ασφαλιστική σύμβαση στην οποία το ασφάλιστρο καταβάλλεται με μηνιαίες δόσεις.

(13) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να ισχύει για ορισμένα είδη συμβάσεων πίστωσης, όπως οι χρεωστικές κάρτες επί προθεσμία, κατά τους όρους των οποίων η πίστωση πρέπει να εξοφλείται εντός τριών μηνών και καταβάλλονται μόνο ασήμαντα έξοδα.

(14) Θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας οι ενυπόθηκες συμβάσεις πίστωσης. Αυτό το είδος πίστωσης έχει πολύ συγκεκριμένο χαρακτήρα. Επίσης, θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας οι συμβάσεις πίστωσης σκοπός των οποίων είναι η χρηματοδότηση της απόκτησης ή της διατήρησης δικαιωμάτων ιδιοκτησίας επί εγγείου ιδιοκτησίας ή επί υπάρχοντος ή υπό κατασκευή κτιρίου. Ωστόσο, οι συμβάσεις πίστωσης δεν θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας αποκλειστικά και μόνο επειδή αποσκοπούν στην ανακαίνιση ή αύξηση της αξίας υπάρχοντος κτιρίου.

▼B

(15) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας ισχύουν ασχέτως εάν ο πιστωτικός φορέας είναι νομικό ή φυσικό πρόσωπο. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει το δικαίωμα κράτους μέλους να περιορίζει, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, την παροχή πίστωσης για καταναλωτές μόνο στα νομικά πρόσωπα ή σε ορισμένα νομικά πρόσωπα.

(16) Ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται σε φυσικά και νομικά πρόσωπα (μεσίτες πιστώσεων), τα οποία, στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής τους δραστηριότητας, αντί αμοιβής, παρουσιάζουν ή προσφέρουν συμβάσεις πίστωσης στους καταναλωτές, βοηθούν τους καταναλωτές αναλαμβάνοντας την προπαρασκευαστική εργασία σύναψης συμβάσεων πίστωσης ή συνάπτουν συμβάσεις πίστωσης με τον καταναλωτή για λογαριασμό του πιστωτικού φορέα. Οι οργανισμοί οι οποίοι επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση των στοιχείων ταυτότητάς τους για την προώθηση πιστωτικών προϊόντων, όπως πιστωτικές κάρτες, και οι οποίοι μπορούν επίσης να συνιστούν τα προϊόντα αυτά στα μέλη τους, δεν θα πρέπει να θεωρούνται μεσίτες πιστώσεων για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

(17) Η παρούσα οδηγία ρυθμίζει ορισμένες μόνο υποχρεώσεις των μεσιτών πιστώσεων σε σχέση με τους καταναλωτές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, επομένως, να παραμένουν ελεύθερα να διατηρούν ή να εισάγουν πρόσθετες υποχρεώσεις για τους μεσίτες πιστώσεων, συμπεριλαμβανομένων των όρων υπό τους οποίους ο μεσίτης πίστωσης μπορεί να δέχεται αμοιβή από καταναλωτή που προσφεύγει στις υπηρεσίες του.

(18) Οι καταναλωτές θα πρέπει να προστατεύονται από τις αθέμιτες ή παραπλανητικές πρακτικές, ιδίως όσον αφορά τη δημοσιοποίηση πληροφοριών από τον πιστωτικό φορέα, σύμφωνα με την οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») [1]. Ωστόσο, θα πρέπει να προβλεφθούν στην παρούσα οδηγία ειδικές διατάξεις για κάθε διαφήμιση σχετική με συμβάσεις πίστωσης καθώς και ορισμένες τυποποιημένες πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους καταναλωτές ούτως ώστε αυτοί να μπορούν, ειδικότερα, να συγκρίνουν τις διάφορες προσφορές. Οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να παρέχονται κατά τρόπο σαφή, ευσύνοπτο και εμφανή, με τη βοήθεια αντιπροσωπευτικού παραδείγματος. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν είναι δυνατόν να σημειωθεί συγκεκριμένο συνολικό ποσό της πίστωσης που να αντιστοιχεί στο συνολικό ποσό που διατίθεται, ιδίως όταν η συμφωνία πίστωσης παρέχει στον καταναλωτή τη δυνατότητα ανάληψης πίστωσης με περιορισμό όσον αφορά το ποσό, θα πρέπει να καθορίζεται ανώτατο όριο. Το ανώτατο όριο θα πρέπει να δηλώνει τη μέγιστη πίστωση που μπορεί να παρασχεθεί στον καταναλωτή. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παραμένουν ελεύθερα να προβλέπουν προδιαγραφές πληροφόρησης στο εθνικό τους δίκαιο όσον αφορά τις διαφημίσεις στις οποίες δεν υπάρχουν πληροφορίες για το κόστος της πίστωσης.

[1] ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22.

▼B

(19) Για να μπορεί ο καταναλωτής να λαμβάνει την απόφασή του με πλήρη γνώμη των πραγμάτων, θα πρέπει να του παρέχεται, πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, επαρκές ενημερωτικό υλικό, το οποίο ο καταναλωτής να έχει τη δυνατότητα να παίρνει μαζί του και να το μελετά, για τους όρους και το κόστος της πίστωσης και για τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει. Για να εξασφαλισθεί η πληρέστερη δυνατή διαφάνεια και συγκρισιμότητα των προσφορών, αυτή η πληροφόρηση θα πρέπει να περιλαμβάνει ειδικότερα το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο που ισχύει για τη χορήγηση της πίστωσης το οποίο πρέπει να καθορίζεται σε όλη την Κοινότητα με τον ίδιο τρόπο. Δεδομένου ότι το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο μπορεί σ' αυτή τη φάση να υποδεικνύεται μόνο μέσω παραδείγματος, το παράδειγμα αυτό θα πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικό. Επομένως, θα πρέπει να αντιστοιχεί, π.χ., στη μέση διάρκεια και στο συνολικό ποσό της πίστωσης που χορηγείται για το υπό εξέταση είδος σύμβασης πίστωσης και, κατά περίπτωση, στα αγαθά που αγοράζονται. Κατά τον καθορισμό του αντιπροσωπευτικού παραδείγματος, θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη η συχνότητα της εμφάνισης ορισμένων ειδών συμβάσεων πίστωσης σε συγκεκριμένη αγορά. Όσον αφορά το χρεωστικό επιτόκιο, την περιοδικότητα των δόσεων και την κεφαλαιοποίηση των τόκων, οι πιστωτικοί φορείς θα πρέπει να χρησιμοποιούν την καθιερωμένη σε αυτούς μέθοδο υπολογισμού της αντίστοιχης καταναλωτικής πίστωσης.

(20) Το συνολικό κόστος της καταναλωτικής πίστωσης θα πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, των προμηθειών, των φόρων, των αμοιβών σε μεσίτες πιστώσεων και οποιωνδήποτε άλλων τελών που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής σε σχέση με τη σύμβαση πίστωσης, εκτός από τα συμβολαιογραφικά έξοδα. Η πραγματική γνώση του κόστους από τον πιστωτικό φορέα θα πρέπει να αξιολογείται αντικειμενικά, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων της επαγγελματικής επιμέλειας.

(21) Οι συμβάσεις πίστωσης το χρεωστικό επιτόκιο των οποίων αναπροσαρμόζεται περιοδικά συναρτήσει των μεταβολών επιτοκίου αναφοράς το οποίο αναφέρεται στη σύμβαση πίστωσης, δεν θα πρέπει να θεωρούνται συμβάσεις πίστωσης με σταθερό χρεωστικό επιτόκιο.

(22) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παραμένουν ελεύθερα να διατηρούν ή να εισάγουν εθνικές διατάξεις, οι οποίες απαγορεύουν στον πιστωτικό φορέα να απαιτεί από τον καταναλωτή, σε σχέση με τη σύμβαση πίστωσης, να ανοίξει τραπεζικό λογαριασμό ή να συνάψει σύμβαση για την παροχή άλλης συμπληρωματικής υπηρεσίας ή να καταβάλει τα έξοδα ή τέλη για τέτοιους τραπεζικούς λογαριασμούς ή άλλες συμπληρωματικές υπηρεσίες. Στα κράτη μέλη στα οποία επιτρέπονται αυτές οι συνδυασμένες προσφορές, οι καταναλωτές θα πρέπει να ενημερώνονται πριν από τη σύναψη της πιστωτικής σύμβασης για τυχόν συμπληρωματικές υπηρεσίες που είναι υποχρεωτικές για την έγκριση της πίστωσης καταρχάς ή για διαφημιζόμενους όρους και προϋποθέσεις. Το καταβλητέο κόστος αυτών των συμπληρωματικών υπηρεσιών θα πρέπει να περιλαμβάνεται στο συνολικό κόστος της πίστωσης ή, όταν το ποσό των εν λόγω δαπανών δεν μπορεί να καθορισθεί εκ των προτέρων, οι καταναλωτές θα πρέπει να λαμβάνουν επαρκείς πληροφορίες για την ύπαρξη του κόστους πριν από τη σύναψη της σύμβασης. Ο πιστωτικός φορέας πρέπει κατά τεκμήριο να γνωρίζει το κόστος αυτών των συμπληρωματικών υπηρεσιών, τις οποίες προσφέρει στον καταναλωτή για δικό του λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτου, εκτός εάν η τιμή εξαρτάται από τα ειδικά χαρακτηριστικά ή την κατάσταση του καταναλωτή.

▼B

(23) Ωστόσο, για συγκεκριμένα είδη συμβάσεων πίστωσης και για να εξασφαλισθεί επαρκές επίπεδο προστασίας των καταναλωτών χωρίς υπερβολική επιβάρυνση των πιστωτικών φορέων ή, ενδεχομένως, των μεσιτών πιστώσεων, ενδείκνυται να περιορίζονται οι απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την παροχή πληροφοριών πριν από τη σύναψη της σύμβασης, λαμβανομένου υπόψη του ειδικού χαρακτήρα των συμβάσεων του είδους αυτού.

(24) Ο καταναλωτής θα πρέπει να ενημερώνεται πλήρως πριν να συνάψει τη σύμβαση πίστωσης, είτε συμμετέχει μεσίτης πιστώσεων στην εμπορική προώθηση της πίστωσης είτε όχι. Κατά κανόνα, επομένως, οι απαιτήσεις παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη της σύμβασης θα πρέπει, επίσης, να ισχύουν και για τους μεσίτες πιστώσεων. Ωστόσο, εάν οι προμηθευτές των αγαθών και οι πάροχοι των υπηρεσιών ενεργούν στο πλαίσιο συμπληρωματικής δραστηριότητας ως μεσίτες πιστώσεων, δεν ενδείκνυται να επιβαρύνονται με τη νομική υποχρέωση παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Οι προμηθευτές των αγαθών και οι πάροχοι των υπηρεσιών μπορεί, π.χ., να θεωρείται ότι ενεργούν στο πλαίσιο συμπληρωματικής δραστηριότητας ως μεσίτες πιστώσεων, εάν η δραστηριότητά τους ως μεσιτών πιστώσεων δεν είναι ο κύριος σκοπός της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής τους δραστηριότητας. Σε αυτές τις περιπτώσεις, επιτυγχάνεται πάλι επαρκές επίπεδο προστασίας των καταναλωτών, δεδομένου ότι ο πιστωτικός φορέας είναι υπεύθυνος για να εξασφαλίζει ότι ο καταναλωτής λαμβάνει πλήρη ενημέρωση πριν από τη σύναψη της σύμβασης, είτε από το μεσίτη, κατόπιν σχετικής συμφωνίας του πιστωτικού φορέα και του μεσίτη, είτε με κάποιο άλλο πρόσφορο τρόπο.

(25) Ο δυνητικά δεσμευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών που παρέχονται στον καταναλωτή πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεσμεύεται από αυτές ο πιστωτικός φορέας, μπορούν να ρυθμίζονται από τα κράτη μέλη.

(26) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την προαγωγή υπεύθυνων πρακτικών σε όλες τις φάσεις της πιστωτικής σχέσης, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών χαρακτηριστικών της πιστωτικής τους αγοράς. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν, π.χ., την ενημέρωση και την εκπαίδευση των καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένων προειδοποιήσεων για τους κινδύνους της μη καταβολής και της υπερχρέωσης. Στη διευρυνόμενη πιστωτική αγορά, συγκεκριμένα, είναι σημαντικό να αποφεύγουν οι πιστωτικοί φορείς τον ανεύθυνο δανεισμό ή τη χορήγηση δανείων χωρίς προηγούμενο έλεγχο φερεγγυότητας, ενώ τα κράτη μέλη θα πρέπει να ασκούν τον αναγκαίο έλεγχο για την αποφυγή τέτοιας συμπεριφοράς και θα πρέπει να καθορίζουν τα αναγκαία μέσα για την κύρωση των πιστωτών σε ανάλογες περιπτώσεις. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων ([1]), οι πιστωτικοί φορείς θα πρέπει να έχουν ατομικά την ευθύνη του ελέγχου της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούν όχι μόνο τις πληροφορίες που παρέχει ο καταναλωτής κατά την προετοιμασία της αντίστοιχης σύμβασης πίστωσης, αλλά και εκείνες που έχει παράσχει κατά τη διάρκεια μακροχρόνιας εμπορικής σχέσης. Οι αρχές των κρατών μελών θα μπορούσαν επίσης να παρέχουν κατάλληλες οδηγίες και κατευθυντήριες γραμμές στους πιστωτικούς φορείς. Οι καταναλωτές θα πρέπει επίσης να ενεργούν με σύνεση και να τηρούν τις συμβατικές υποχρεώσεις τους.

([1]) ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2008/24/ΕΚ (ΕΕ L 81 της 20.3.2008, σ. 38).

▼B

(27) Παρά τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται πριν από τη σύναψη της σύμβασης, ο καταναλωτής ενδέχεται να εξακολουθεί να χρειάζεται πρόσθετη βοήθεια προκειμένου να αποφασίσει ποια σύμβαση πίστωσης, από την ψαλίδα των προτεινόμενων προϊόντων, είναι η πιο κατάλληλη για τις ανάγκες και την οικονομική κατάστασή του. Επομένως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι πιστωτικοί φορείς παρέχουν τέτοια βοήθεια όσον αφορά τα πιστωτικά προϊόντα που παρέχουν στον καταναλωτή. Κατά περίπτωση, οι σχετικές πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται πριν από τη σύμβαση καθώς και τα βασικά χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν τα προτεινόμενα προϊόντα θα πρέπει να εξηγούνται στον καταναλωτή με εξατομικευμένο τρόπο, ούτως ώστε να αντιλαμβάνεται τις ενδεχόμενες συνέπειές τους για την οικονομική του κατάσταση. Αυτό το καθήκον συνδρομής του καταναλωτή θα πρέπει να ισχύει επίσης, κατά περίπτωση, για τους μεσίτες πιστώσεων. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να ορίζουν πότε ακριβώς πριν από τη σύναψη της σύμβασης και σε ποιο βαθμό θα πρέπει να παρέχονται εξηγήσεις στον καταναλωτή, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων συνθηκών παροχής της πίστωσης, της ανάγκης βοήθειας του καταναλωτή και της φύσης των μεμονωμένων πιστωτικών προϊόντων.

(28) Προς εκτίμηση της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή, ο πιστωτικός φορέας θα πρέπει επίσης να ερευνά σχετικές βάσεις δεδομένων· οι νομικές και πραγματικές συνθήκες ενδέχεται να απαιτούν τη διακύμανση πεδίου των εν λόγω ερευνών. Για να μη δημιουργούνται στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μεταξύ των πιστωτικών φορέων, θα πρέπει να εξασφαλίζεται η πρόσβαση των πιστωτικών φορέων σε ιδιωτικές ή δημόσιες βάσεις δεδομένων που αφορούν καταναλωτές σε κράτος μέλος στο οποίο δεν είναι εγκατεστημένοι, υπό όρους που δεν εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις έναντι των πιστωτικών φορέων του εν λόγω κράτους μέλους.

(29) Όταν η απόφαση απόρριψης αίτησης για την παροχή πίστωσης έχει βασισθεί σε έρευνα βάσεως δεδομένων, ο πιστωτικός φορέας θα πρέπει να ενημερώνει τον καταναλωτή για το γεγονός αυτό και για τα στοιχεία της ερευνηθείσας βάσης δεδομένων. Ωστόσο, ο πιστωτικός φορέας δεν θα πρέπει να υποχρεούται να παρέχει τις πληροφορίες αυτές όταν αυτό απαγορεύεται δυνάμει άλλων κοινοτικών νομοθετημάτων, π.χ. νομοθεσίας για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Επιπλέον, οι πληροφορίες αυτές δεν θα πρέπει να παρέχονται εάν αυτό αντιβαίνει σε στόχους δημόσιας πολιτικής ή δημόσιας ασφάλειας, όπως η πρόληψη, η διερεύνηση, ο εντοπισμός ή η δίωξη ποινικών αδικημάτων.

(30) Η παρούσα οδηγία δεν ρυθμίζει το δίκαιο των συμβάσεων που διέπει το κύρος των συμβάσεων πίστωσης. Κατά συνέπεια, σε αυτόν τον τομέα, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να εισάγουν εθνικές διατάξεις σύμφωνες προς το κοινοτικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να προβαίνουν σε κανονιστική ρύθμιση του νομικού καθεστώτος της προσφερόμενης πιστωτικής σύμβασης, ειδικότερα ως προς το πότε πρέπει να γίνεται η σχετική προσφορά και για ποια περίοδο η προσφορά δεσμεύει τον πιστωτή. Εφόσον η προσφορά αυτή γίνεται ταυτόχρονα με την παροχή των —προ της σύναψης της σύμβασης— πληροφοριών που προβλέπει η παρούσα οδηγία, θα πρέπει να γίνεται, όπως και για κάθε πρόσθετη πληροφορία που επιθυμεί να παράσχει στον καταναλωτή ο πιστωτικός φορέας, σε χωριστό έγγραφο που μπορεί να επισυνάπτεται στις «τυποποιημένες ευρωπαϊκές πληροφορίες καταναλωτικής πίστης».

▼B

(31) Για να είναι σε θέση ο καταναλωτής να γνωρίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του στο πλαίσιο της σύμβασης πίστωσης, η σύμβαση θα πρέπει να περιέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες με τρόπο σαφή και ευσύνοπτο.

(32) Προκειμένου να διασφαλισθεί πλήρης διαφάνεια, θα πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή πληροφορίες για το χρεωστικό επιτόκιο τόσο πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης όσο και κατά τη σύναψή της. Κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, ο καταναλωτής θα πρέπει επιπλέον να ενημερώνεται για τις αλλαγές του μεταβλητού χρεωστικού επιτοκίου και για τις συνακόλουθες αλλαγές των καταβολών. Τούτο ισχύει υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου το οποίο δεν έχει σχέση με την ενημέρωση του καταναλωτή και το οποίο προβλέπει όρους ή επακόλουθα τυχόν μεταβολών που δεν αφορούν τις καταβολές, τα χρεωστικά επιτόκια και τους λοιπούς οικονομικούς όρους τους σχετικούς με την πίστωση, αλλά προβλέπει, π.χ., ότι ο πιστωτής δικαιούται να μεταβάλει το χρεωστικό επιτόκιο μόνο εφόσον συντρέχει βάσιμος λόγος για τη μεταβολή αυτή ή ότι ο καταναλωτής δύναται να καταγγείλει τη σύμβαση στην περίπτωση μεταβολής του χρεωστικού επιτοκίου ή άλλων οικονομικών όρων που αφορούν την πίστωση.

(33) Τα συμβαλλόμενα μέρη θα πρέπει να δικαιούνται να καταγγέλλουν τη σύμβαση πίστωσης αορίστου χρόνου. Επιπλέον, εφόσον προβλέπεται στη σύμβαση πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας θα πρέπει να δικαιούται να αναστέλλει, για αντικειμενικά δικαιολογημένους λόγους, το δικαίωμα του καταναλωτή να προβαίνει σε αναλήψεις βάσει της σύμβασης πίστωσης. Οι λόγοι αυτοί μπορεί να είναι, π.χ., η υπόνοια μη εξουσιοδοτημένης ή δόλιας χρήσης της πίστωσης, ή σημαντικά αυξημένος κίνδυνος αδυναμίας του καταναλωτή να εξοφλήσει την πίστωση. Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει το εθνικό δίκαιο στο πεδίο των συμβάσεων που διέπει τα δικαιώματα των συμβαλλομένων μερών να καταγγέλλουν τη σύμβαση πίστωσης λόγω αθέτησης υποχρέωσης.

(34) Για την προσέγγιση των διαδικασιών άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης σε ορισμένους τομείς, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί το δικαίωμα υπαναχώρησης άνευ ποινής και χωρίς υποχρέωση αιτιολόγησης, υπό συνθήκες παρεμφερείς με εκείνες που προβλέπονται από την οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές ([1]).

(35) Εφόσον ο καταναλωτής υπαναχωρήσει από σύμβαση πίστωσης σε σχέση με την οποία έχει παραλάβει αγαθά, ιδίως από αγορά με δόσεις ή σύμβαση εκμίσθωσης ή χρηματοδοτικής μίσθωσης που προβλέπει υποχρέωση αγοράς, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να ρυθμίζουν ζητήματα που αφορούν την επιστροφή των αγαθών ή τα συναφή ζητήματα.

(36) Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι εθνικές νομοθεσίες προβλέπουν ήδη ότι κεφάλαια δεν μπορούν να διατίθενται στον καταναλωτή πριν από την παρέλευση συγκεκριμένης προθεσμίας. Στις περιπτώσεις αυτές, οι καταναλωτές μπορεί να επιθυμούν να εξασφαλίσουν την έγκαιρη παραλαβή των αγορασθέντων αγαθών ή υπηρεσιών. Επομένως, στις περιπτώσεις συνδεδεμένων συμβάσεων πίστωσης, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ότι, εάν ο καταναλωτής ρητώς επιθυμεί έγκαιρη παραλαβή, η προθεσμία για την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης θα μπορεί να μειώνεται έτσι ώστε να συμπίπτει με την προθεσμία πριν από την εκπνοή της οποίας δεν μπορεί να διατεθεί το κεφάλαιο.

([1]) ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/64/ΕΚ (ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1).

▼B

(37) Στην περίπτωση των συνδεδεμένων συμβάσεων πίστωσης, υπάρχει σχέση αλληλεξάρτησης μεταξύ της αγοράς των αγαθών ή των υπηρεσιών και της σύμβασης πίστωσης που συνάπτεται γι' αυτό τον σκοπό. Επομένως, εάν ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμά του υπαναχώρησης βάσει του κοινοτικού δικαίου όσον αφορά τη σύμβαση αγοράς, δεν θα πρέπει πλέον να δεσμεύεται από τη συναφή σύμβαση πίστωσης. Αυτό δεν θα πρέπει να επηρεάζει το εθνικό δίκαιο που ισχύει για τις συναφείς συμβάσεις πίστωσης σε περίπτωση ακύρωσης της συμφωνίας αγοράς ή εφόσον ο καταναλωτής έχει ασκήσει δικαίωμα υπαναχώρησης βάσει του εθνικού δικαίου. Δεν θα πρέπει επίσης να επηρεάζει τα δικαιώματα των καταναλωτών που παρέχονται δυνάμει εθνικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες δεν επιτρέπεται η ανάληψη δέσμευσης μεταξύ του καταναλωτή και του προμηθευτή αγαθών ή υπηρεσιών ούτε η καταβολή χρηματικών ποσών μεταξύ των προσώπων αυτών, ενόσω ο καταναλωτής δεν έχει υπογράψει τη σύμβαση πίστωσης για να χρηματοδοτηθεί η αγορά των αγαθών ή των υπηρεσιών.

(38) Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ο καταναλωτής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να στρέφεται κατά του πιστωτικού φορέα σε περίπτωση προβλημάτων σχετικά με τη σύμβαση αγοράς. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίζουν μέχρι ποίου βαθμού και υπό ποιες συνθήκες ο καταναλωτής οφείλει να ασκεί τα μέσα θεραπείας του κατά του προμηθευτή, ιδίως δι' ασκήσεως αγωγής εναντίον του, πριν να είναι σε θέση να στραφεί κατά του πιστωτικού φορέα. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να στερεί τους καταναλωτές από τα δικαιώματα που τους παρέχουν οι εθνικές διατάξεις που προβλέπουν από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη του πωλητή ή παρόχου των υπηρεσιών και του πιστωτικού φορέα.

(39) Ο καταναλωτής θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του πριν από την προβλεπόμενη στη σύμβαση πίστωσης ημερομηνία. Σε περίπτωση πρόωρης εξόφλησης, εν όλω ή εν μέρει, ο πιστωτικός φορέας θα πρέπει να δικαιούται αποζημίωσης για τα ενδεχόμενα έξοδα που έχουν άμεση σχέση με την πρόωρη εξόφληση, λαμβανομένων επίσης υπόψη των ποσών τα οποία, ενδεχομένως, εξοικονόμησε ο εν λόγω φορέας. Ωστόσο, για τον καθορισμό της μεθόδου υπολογισμού της αποζημίωσης, είναι σημαντικό να τηρούνται ορισμένες αρχές. Ο υπολογισμός της αποζημίωσης του πιστωτή θα πρέπει να είναι διαφανής και κατανοητός για τους καταναλωτές ήδη από τη φάση πριν από τη σύναψη, οπωσδήποτε δε κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης της σύμβασης πίστωσης. Πέραν αυτού, η μέθοδος υπολογισμού θα πρέπει να εφαρμόζεται με ευκολία από τους πιστωτές και να προωθείται ο εποπτικός έλεγχος της αποζημίωσης από τις υπεύθυνες αρχές. Ως εκ τούτου, και δεδομένου ότι η καταναλωτική πίστωση, λόγω της διάρκειας και του μεγέθους της, δεν χρηματοδοτείται μέσω μηχανισμών μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης, το ανώτατο όριο της αποζημίωσης θα πρέπει να καθορίζεται ως πάγιο ποσοστό. Η προσέγγιση αυτή αντικατοπτρίζει την ιδιαιτερότητα της καταναλωτικής πίστης και δεν θα πρέπει να προδικάζει ενδεχόμενη διαφορετική προσέγγιση για άλλα προϊόντα, τα οποία χρηματοδοτούνται από μηχανισμούς μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης, όπως τα ενυπόθηκα δάνεια σταθερού επιτοκίου.

(40) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ορίζουν ότι ο πιστωτικός φορέας μπορεί να ζητά αποζημίωση για την πρόωρη εξόφληση, μόνο εφόσον το ποσό της εξόφλησης εντός δώδεκα μηνών υπερβαίνει το όριο το οποίο ορίζουν τα κράτη μέλη. Κατά τον καθορισμό αυτού του ορίου, το οποίο δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 10 000 ευρώ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν, π.χ., υπόψη το μέσο ποσό της καταναλωτικής πίστης στην αγορά τους.

▼B

(41) Η εκχώρηση των δικαιωμάτων του πιστωτικού φορέα που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την επιδείνωση της θέσης του καταναλωτή. Ο καταναλωτής θα πρέπει επίσης να ενημερώνεται κατάλληλα όταν η σύμβαση πίστωσης εκχωρείται σε τρίτο. Ωστόσο, όταν ο αρχικός πιστωτικός φορέας, σε συμφωνία με τον εκδοχέα, εξακολουθεί να καταβάλλει την πίστωση έναντι του καταναλωτή, ο καταναλωτής δεν έχει σημαντικό συμφέρον να ενημερώνεται για την εκχώρηση. Κατά συνέπεια, τυχόν επιβολή απαίτησης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης να ενημερώνεται ο καταναλωτής για την εκχώρηση σε τέτοιες περιπτώσεις, θα ήταν υπερβολική.

(42) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να διατηρούν ή να θεσπίζουν εθνικούς κανόνες που θα προβλέπουν συλλογικές μορφές επικοινωνίας όταν αυτό απαιτείται για την αποτελεσματικότητα σύνθετων συναλλαγών, όπως οι τιτλοποιήσεις ή οι ρευστοποιήσεις περιουσιακών στοιχείων που πραγματοποιούνται κατά την αναγκαστική διοικητική εκκαθάριση τραπεζών.

(43) Προκειμένου να προωθηθούν η εδραίωση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να διασφαλισθεί υψηλός βαθμός προστασίας των καταναλωτών στο σύνολο της Κοινότητας, είναι ανάγκη να εξασφαλισθεί η συγκρισιμότητα των πληροφοριών που αφορούν τα συνολικά ετήσια πραγματικά επιτόκια σε όλη την Κοινότητα. Παρά τον ομοιόμορφο μαθηματικό τύπο που προβλέπεται στην οδηγία 87/102/ΕΟΚ για τον υπολογισμό του συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο δεν είναι ακόμη πλήρως συγκρίσιμο σε όλη την Κοινότητα. Σε κάθε συγκεκριμένο κράτος μέλος, λαμβάνονται υπόψη διαφορετικά στοιχεία κόστους για τον υπολογισμό του. Επομένως, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ορίζει με σαφή και σφαιρικό τρόπο το συνολικό κόστος της πίστης για τον καταναλωτή.

(44) Για να εξασφαλισθούν η διαφάνεια και η σταθερότητα της αγοράς και έως ότου υπάρξει περαιτέρω εναρμόνιση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν τη θέσπιση κατάλληλων μέτρων για τη ρύθμιση ή την εποπτεία των πιστωτικών φορέων.

(45) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία επιδιώκει να εξασφαλίσει την πλήρη τήρηση των κανόνων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το δικαίωμα ιδιοκτησίας, την απαγόρευση των διακρίσεων, την προστασία της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής και την προστασία του καταναλωτή κατ' εφαρμογή του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(46) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η θέσπιση κοινών κανόνων για ορισμένες πτυχές των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών, σχετικά με την καταναλωτική πίστη, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, επομένως, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ιδίου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

▼B

(47) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν κανόνες για τις κυρώσεις που θα εφαρμόζονται στις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και να εξασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Η επιλογή των κυρώσεων εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών, και οι προβλεπόμενες κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

(48) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/-468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([1]).

(49) Ειδικότερα, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να θεσπίσει πρόσθετα τεκμήρια για τον υπολογισμό του συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβελείας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

(50) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ([2]), τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίσουν, προς ιδία χρήση, και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιούν.

(51) Συνεπώς, λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των τροποποιήσεων που χρειάζεται να γίνουν στην οδηγία 87/102/ΕΟΚ λόγω της εξέλιξης του τομέα της καταναλωτικής πίστης και χάριν σαφήνειας της κοινοτικής νομοθεσίας, η εν λόγω οδηγία θα πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από την παρούσα οδηγία,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία έχει ως σκοπό την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν τις συμβάσεις πίστωσης με τους καταναλωτές.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις συμβάσεις πίστωσης.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις:

α) συμβάσεις πίστωσης που εξασφαλίζονται είτε με υποθήκη είτε με άλλη παρόμοια εγγύηση που χρησιμοποιείται γενικά σε κράτος μέλος για ακίνητα περιουσιακά στοιχεία, ή που εξασφαλίζονται βάσει δικαιώματος σχετιζομένου με ακίνητα περιουσιακά στοιχεία·

([1]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).
([2]) ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

▼B

β) συμβάσεις πίστωσης σκοπός των οποίων είναι η απόκτηση ή διατήρηση δικαιωμάτων ιδιοκτησίας επί εγγείου ιδιοκτησίας ή επί υπάρχοντος ή υπό κατασκευή κτιρίου·

γ) συμβάσεις πίστωσης που αφορούν συνολικό ποσό πίστωσης μικρότερο των 200 ευρώ ή μεγαλύτερο των 75 000 ευρώ·

δ) συμβάσεις μίσθωσης ή χρηματοδοτικής μίσθωσης στις οποίες ούτε η ίδια η σύμβαση ούτε τυχόν άλλη αυτοτελής σύμβαση ορίζουν υποχρέωση αγοράς του αντικειμένου της σύμβασης· η ύπαρξη υποχρέωσης θεωρείται ότι υφίσταται όταν αποφασίζεται μονομερώς από τον πιστωτικό φορέα·

ε) συμβάσεις πίστωσης υπό μορφή δυνατότητας υπερανάληψης και στις οποίες η πίστωση πρέπει να εξοφληθεί εντός ενός μηνός·

στ) συμβάσεις πίστωσης οι οποίες είναι άτοκες και χωρίς άλλες επιβαρύνσεις καθώς και συμβάσεις πίστωσης δυνάμει των οποίων η πίστωση πρέπει να εξοφληθεί εντός τριών μηνών και για τις οποίες η καταβλητέα επιβάρυνση είναι ασήμαντη·

ζ) συμβάσεις πίστωσης που χορηγούνται άτοκα από εργοδότη στους εργαζομένους του ως δευτερεύουσα δραστηριότητα ή με συνολικά ετήσια ποσοστά επιβάρυνσης χαμηλότερα από εκείνα που επικρατούν στην αγορά, και τα οποία δεν προσφέρονται γενικά στο κοινό·

η) συμβάσεις πίστωσης, οι οποίες συνάπτονται με επενδυτικές επιχειρήσεις, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων ([1]), ή με πιστωτικά ιδρύματα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, με σκοπό την παροχή της δυνατότητας στον επενδυτή να διενεργήσει συναλλαγή όσον αφορά μία ή περισσότερες από τις πράξεις που απαριθμούνται στο τμήμα Γ του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2004/39/ΕΚ, όταν η επενδυτική επιχείρηση ή το πιστωτικό ίδρυμα που χορηγεί την πίστωση συμμετέχει στην εν λόγω συναλλαγή·

θ) συμβάσεις πίστωσης που απορρέουν από διακανονισμό που επιτεύχθηκε ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης δημόσιας αρχής·

ι) συμβάσεις πίστωσης που αφορούν την προθεσμιακή εξόφληση υπάρχουσας οφειλής χωρίς επιβαρύνσεις·

ια) συμβάσεις πίστωσης κατά τη σύναψη των οποίων ο καταναλωτής καλείται να καταθέσει εμπράγματη ασφάλεια στον πιστωτικό φορέα ως ενέχυρο και στις οποίες η ευθύνη του καταναλωτή περιορίζεται αυστηρά στο εν λόγω ενέχυρο·

ιβ) συμβάσεις πίστωσης που σχετίζονται με δάνεια χορηγούμενα σε περιορισμένο κοινό δυνάμει νομικής διάταξης για σκοπούς κοινής ωφελείας, με επιτόκιο χαμηλότερο από το συνήθως προτεινόμενο στην αγορά, ή άτοκα ή με άλλους όρους οι οποίοι θα ήταν πιο ευνοϊκοί για τον καταναλωτή από αυτούς που επικρατούν στην αγορά και με επιτόκιο όχι υψηλότερο από αυτό που επικρατεί στην αγορά.

([1]) ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2008/10/ΕΚ (ΕΕ L 76 της 19.3.2008, σ. 33).

▼M2

2α. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 στοιχείο γ), η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε μη εξασφαλισμένες συμβάσεις πίστωσης, στόχος των οποίων είναι η ανακαίνιση ακινήτου που προορίζεται για κατοικία, και οι οποίες συνεπάγονται συνολικό ποσό πίστωσης ανώτερο των 75 000 EUR.

▼B

3. Στην περίπτωση των συμβάσεων πίστωσης υπό μορφή δυνατότητας υπερανάληψης και όταν η πίστωση εξοφλείται όταν ζητηθεί ή εντός τριμήνου, εφαρμόζονται μόνο: τα άρθρα 1 έως 3, το άρθρο 4 παράγραφος 1, παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ) και παράγραφος 4, τα άρθρα 6 έως 9, το άρθρο 10 παράγραφοι 1, 4 και 5, τα άρθρα 12, 15, 17 και τα άρθρα 19 έως 32.

4. Στην περίπτωση συμβάσεων πίστωσης υπό μορφή υπέρβασης, εφαρμόζονται μόνο τα άρθρα 1 έως 3, 18, 20 και 22 έως 32.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι μόνο τα άρθρα 1 έως 4, 6, 7 και 9, το άρθρο 10, παράγραφος 1, παράγραφος 2, στοιχεία α) έως η) και ιβ), και παράγραφος 4, και τα άρθρα 11, 13 και 16 έως 32 εφαρμόζονται στις συμβάσεις πίστωσης, οι οποίες συνάπτονται από οργανισμό ο οποίος:

α) ιδρύεται προς αμοιβαίο όφελος των μελών του·

β) δεν παράγει κέρδη για άλλα πρόσωπα πλην των μελών του·

γ) πληροί κοινωνικό σκοπό δυνάμει της εσωτερικής νομοθεσίας·

δ) παραλαμβάνει και διαχειρίζεται τις αποταμιεύσεις των μελών του και τους παρέχει πιστώσεις· και

ε) παρέχει πίστωση βάσει συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου που είναι κατώτερο από αυτά που επικρατούν στην αγορά ή υπόκειται σε ανώτατο όριο το οποίο καθορίζεται από το εθνικό δίκαιο,

και μέλη του οποίου μπορούν να είναι μόνο τα πρόσωπα που κατοικούν ή εργάζονται σε συγκεκριμένη περιοχή ή οι υπάλληλοι και οι συνταξιούχοι πρώην υπάλληλοι συγκεκριμένου εργοδότη, ή πρόσωπα τα οποία πληρούν άλλα κριτήρια οριζόμενα υπό του εθνικού δικαίου ως βάση για την ύπαρξη κοινού δεσμού μεταξύ των μελών.

Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας τις συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται από τον εν λόγω οργανισμό, όταν η συνολική αξία όλων των υφιστάμενων συμβάσεων πίστωσης οι οποίες έχουν συναφθεί από αυτόν είναι ασήμαντη σε σχέση με τη συνολική αξία όλων των υφιστάμενων συμβάσεων πίστωσης στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα του ο οργανισμός και η συνολική αξία όλων των υφιστάμενων συμβάσεων πίστωσης που έχουν συναφθεί από όλους τους ανάλογους οργανισμούς του κράτους μέλους αυτού είναι μικρότερη του 1 % της συνολικής αξίας όλων των υφιστάμενων συμβάσεων πίστωσης που έχουν συναφθεί στο εν λόγω κράτος μέλος.

Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν σε ετήσια βάση εάν εξακολουθούν να ισχύουν οι όροι εφαρμογής της εξαίρεσης αυτής και δρουν για την άρση της όταν κρίνουν ότι έχουν παύσει να πληρούνται οι εν λόγω όροι.

▼B

6. Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν ότι μόνο τα άρθρα 1 έως 4, 6, 7, 9, το άρθρο 10 παράγραφος 1, παράγραφος 2 στοιχεία α) έως θ), ιβ) και ιη) και παράγραφος 4, τα άρθρα 11, 13, 16 και τα άρθρα 18 έως 32 εφαρμόζονται σε συμβάσεις πίστωσης που προβλέπουν ότι ο πιστωτικός φορέας και ο καταναλωτής μπορούν να συνάψουν συμφωνία για προθεσμιακή καταβολή ή για τις μεθόδους εξόφλησης της πίστωσης, σε περιπτώσεις στις οποίες ο καταναλωτής έχει ήδη καθυστερήσει την εξόφληση της αρχικής σύμβασης πίστωσης, όταν:

α) τέτοιες ρυθμίσεις θα ήταν πιθανόν να αποτρέψουν την ενδεχόμενη κίνηση νομικών διαδικασιών για την καθυστέρηση αυτή· και

β) ο καταναλωτής δεν υπόκειται, με τις ρυθμίσεις αυτές, σε λιγότερο ευνοϊκούς όρους απ' ό,τι με την αρχική σύμβαση πίστωσης.

Ωστόσο, εάν η σύμβαση πίστωσης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 3, εφαρμόζονται μόνο οι διατάξεις της εν λόγω παραγράφου.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «καταναλωτής»: κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο, με τις δικαιοπραξίες που καλύπτει η παρούσα οδηγία, επιδιώκει σκοπούς που είναι άσχετοι με την εμπορική, επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητά του·

β) «πιστωτικός φορέας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χορηγεί ή υπόσχεται να χορηγήσει πίστωση στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας·

γ) «σύμβαση πίστωσης»: σύμβαση δυνάμει της οποίας πιστωτικός φορέας χορηγεί ή υπόσχεται να χορηγήσει σε καταναλωτή πίστωση υπό μορφή προθεσμιακής καταβολής, δανείου ή οποιασδήποτε άλλης παρόμοιας χρηματοδοτικής διευκόλυνσης, με εξαίρεση τις συμβάσεις που συνάπτονται για τη συνεχή παροχή υπηρεσιών ή για την προμήθεια αγαθών του ίδιου είδους, σύμφωνα με τις οποίες ο καταναλωτής καταβάλλει με δόσεις το τίμημα για τις εν λόγω υπηρεσίες ή αγαθά κατά τη διάρκεια της παροχής τους·

δ) «δυνατότητα υπερανάληψης»: ρητή σύμβαση πίστωσης με την οποία πιστωτικός φορέας διαθέτει σε καταναλωτή κεφάλαια που υπερβαίνουν το τρέχον υπόλοιπο του τρέχοντος λογαριασμού του καταναλωτή·

ε) «υπέρβαση»: σιωπηρή αποδοχή υπερανάληψης στο πλαίσιο της οποίας ο πιστωτικός φορέας διαθέτει σε καταναλωτή κεφάλαια που υπερβαίνουν το τρέχον υπόλοιπο του τρέχοντος λογαριασμού του καταναλωτή ή τη συμφωνημένη δυνατότητα υπερανάληψης·

▼B

στ) «μεσίτης πιστώσεων»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο δεν ενεργεί ως πιστωτικός φορέας και ο οποίος, στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας, έναντι αμοιβής, η οποία μπορεί να είναι χρηματική ή να έχει οποιαδήποτε άλλη συμφωνηθείσα μορφή οικονομικού ανταλλάγματος:

i) προτείνει ή προσφέρει συμβάσεις πίστωσης στους καταναλωτές·

ii) βοηθά τους καταναλωτές αναλαμβάνοντας προπαρασκευαστικές εργασίες, για τη σύναψη συμβάσεων πίστωσης, διαφορετικές από αυτές του σημείου i)· ή

iii) συνάπτει συμβάσεις πίστωσης με τους καταναλωτές εξ ονόματος του πιστωτικού φορέα·

ζ) «συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή»: το σύνολο των επιβαρύνσεων, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, των προμηθειών, των φόρων και των κάθε άλλου είδους αμοιβών, που καλείται να πληρώσει ο καταναλωτής για τη σύμβαση πίστωσης και τα οποία γνωρίζει ο πιστωτικός φορέας, πλην των συμβολαιογραφικών δαπανών· τα έξοδα που αφορούν συμπληρωματικές υπηρεσίες σχετικές με τη σύμβαση πίστωσης, ιδίως τα ασφάλιστρα, περιλαμβάνονται επίσης εάν, επιπλέον, η σύναψη της σύμβασης υπηρεσίας είναι υποχρεωτική για την έγκριση της πίστωσης ή για τη χορήγησή της υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που διαφημίζονται·

η) «συνολικό ποσό πληρωτέο από τον καταναλωτή»: το ποσό του συνολικού ύψους της πίστωσης και το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή·

θ) «συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο»: το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, εκφραζόμενο ως ετήσιο ποσοστό του συνολικού ποσού της πίστωσης, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του κόστους, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2·

ι) «χρεωστικό επιτόκιο»: το επιτόκιο, εκφραζόμενο ως σταθερό ή μεταβλητό ποσοστό, το οποίο εφαρμόζεται σε ετήσια βάση στο ποσό της πίστωσης που αναλαμβάνεται·

ια) «σταθερό χρεωστικό επιτόκιο»: διάταξη στη σύμβαση πίστωσης με την οποία πιστωτής και ο καταναλωτής συμφωνούν για όλη τη διάρκεια της πιστωτικής σύμβασης ως προς ένα χρεωστικό επιτόκιο, ή ως προς πλείονα χρεωστικά επιτόκια για τμηματικές περιόδους, εφαρμόζοντας αποκλειστικά συγκεκριμένο πάγιο ποσοστό. Εάν η σύμβαση πίστωσης δεν ορίζει όλα τα χρεωστικά επιτόκια, το χρεωστικό επιτόκιο θεωρείται ότι ορίζεται μόνο για τις τμηματικές περιόδους, στην περίπτωση των οποίων τα χρεωστικά επιτόκια ορίζονται αποκλειστικά και μόνο με το συγκεκριμένο πάγιο ποσοστό που συμφωνείται κατά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης·

ιβ) «συνολικό ποσό της πίστωσης»: το ανώτατο όριο ή το σύνολο των ποσών που διατίθενται βάσει σύμβασης πίστωσης·

ιγ) «σταθερό μέσο»: κάθε μέσο που επιτρέπει στον καταναλωτή να αποθηκεύει πληροφορίες απευθυνόμενες προσωπικά σε αυτόν, κατά τρόπο προσπελάσιμο για μελλοντική αναδρομή επί χρονικό διάστημα επαρκές για τους σκοπούς που εξυπηρετούν οι πληροφορίες και το οποίο επιτρέπει την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών·

▼B

ιδ) «συνδεδεμένη σύμβαση πίστωσης»: σύμβαση πίστωσης στην οποία:

i) η εν λόγω πίστωση χρησιμεύει αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση σύμβασης που αφορά την προμήθεια συγκεκριμένων αγαθών ή την παροχή συγκεκριμένης υπηρεσίας· και

ii) οι δύο αυτές συμβάσεις συνιστούν αντικειμενικά μία οικονομική ενότητα· θεωρείται ότι υπάρχει οικονομική ενότητα όταν ο προμηθευτής του αγαθού ή ο πάροχος της υπηρεσίας χρηματοδοτεί ο ίδιος την πίστωση του καταναλωτή ή, σε περίπτωση χρηματοδότησης της πίστωσης από τρίτο, εάν ο πιστωτικός φορέας χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες του προμηθευτή του αγαθού ή του παρόχου της υπηρεσίας για τη σύναψη ή την προετοιμασία της σύμβασης πίστωσης, ή εάν τα συγκεκριμένα αγαθά ή η παροχή συγκεκριμένης υπηρεσίας καθορίζονται ρητώς στη σύμβαση πίστωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΑΨΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ

Άρθρο 4

Τυποποιημένες πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στη διαφήμιση

1. Κάθε διαφήμιση για συμβάσεις πίστωσης που αναφέρει συγκεκριμένο επιτόκιο ή οποιαδήποτε άλλα αριθμητικά στοιχεία που αφορούν το κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή πρέπει να περιλαμβάνει τυποποιημένες πληροφορίες σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εθνική νομοθεσία απαιτεί η σχετική με συμβάσεις πίστωσης διαφήμιση να αναφέρει το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο και όχι το συγκεκριμένο επιτόκιο ή οποιαδήποτε άλλα αριθμητικά στοιχεία που αφορούν τυχόν κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου.

2. Οι τυποποιημένες πληροφορίες πρέπει να προσδιορίζουν κατά την εξής σειρά και κατά τρόπο σαφή, ευσύνοπτο και εμφανή, με χρήση αντιπροσωπευτικού παραδείγματος:

α) το χρεωστικό επιτόκιο, σταθερό ή μεταβλητό, ή αμφότερα, μαζί με πληροφορίες για τυχόν εφαρμοζόμενες επιβαρύνσεις που περιλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή·

β) το συνολικό ποσό της πίστωσης·

γ) το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο· στην περίπτωση σύμβασης πίστωσης κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο δεν χρειάζεται να αναφερθεί·

δ) κατά περίπτωση, τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης·

ε) σε περίπτωση πίστωσης υπό μορφή προθεσμιακής καταβολής για συγκεκριμένο αγαθό ή υπηρεσία, την τιμή τοις μετρητοίς και το ποσό της τυχόν προκαταβολής· και

▼B

στ) κατά περίπτωση, το συνολικό ποσό που πρέπει να πληρώσει ο καταναλωτής και το ποσό των δόσεων.

3. Εάν, για την έγκριση της πίστωσης ή για τη χορήγησή της υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που διαφημίζονται, είναι υποχρεωτική η σύναψη σύμβασης που αφορά συμπληρωματική υπηρεσία σχετική με τη σύμβαση πίστωσης, και ιδίως ασφάλιση, το δε κόστος της δεν μπορεί να καθορισθεί εκ των προτέρων, η υποχρεωτική αποδοχή αυτής της σύμβασης πρέπει επίσης να αναφέρεται κατά τρόπο σαφή, ευσύνοπτο και εμφανή, μαζί με το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο.

4. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/29/ΕΚ.

Άρθρο 5

Παροχή πληροφοριών πριν από τη σύναψη της σύμβασης

1. Εγκαίρως και προτού δεσμευθεί ο καταναλωτής από οποιαδήποτε σύμβαση πίστωσης ή σχετική προσφορά, ο πιστωτικός φορέας και, κατά περίπτωση, ο μεσίτης πιστώσεων παρέχουν στον καταναλωτή, βάσει των πιστωτικών όρων και προϋποθέσεων που προσφέρει ο πιστωτικός φορέας και, ενδεχομένως, των προτιμήσεων που έχει εκφράσει και των πληροφοριών που έχει παράσχει ο καταναλωτής, τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τη σύγκριση διάφορων προσφορών προκειμένου να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με τη σύναψη σύμβασης πίστωσης. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται, εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, μέσω των «τυποποιημένων ευρωπαϊκών πληροφοριών καταναλωτικής πίστης» που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ. Ο πιστωτικός φορέας θεωρείται ότι έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών της παρούσας παραγράφου και του άρθρου 3 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2002/65/ΕΚ, εφόσον έχει παράσχει τις «τυποποιημένες ευρωπαϊκές πληροφορίες καταναλωτικής πίστης».

Οι πληροφορίες αυτές προσδιορίζουν:

α) τον τύπο πίστωσης·

β) τα στοιχεία ταυτότητας και τη γεωγραφική διεύθυνση του πιστωτικού φορέα καθώς και, κατά περίπτωση, τα στοιχεία ταυτότητας και τη γεωγραφική διεύθυνση του διαμεσολαβούντος μεσίτη πιστώσεων·

γ) το συνολικό ποσό της πίστωσης και τους όρους που διέπουν τις αναλήψεις·

δ) τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης·

ε) σε περίπτωση πίστωσης υπό μορφή προθεσμιακής καταβολής για συγκεκριμένο αγαθό ή υπηρεσία και συνδεδεμένων συμβάσεων πίστωσης, το αγαθό ή την υπηρεσία και την τιμή του τοις μετρητοίς·

στ) το χρεωστικό επιτόκιο, τους όρους που διέπουν την εφαρμογή του χρεωστικού επιτοκίου και, εφόσον είναι διαθέσιμα, κάθε δείκτη ή επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται στο αρχικό χρεωστικό επιτόκιο καθώς επίσης και τις περιόδους, τους όρους και τις διαδικασίες τροποποίησης του χρεωστικού επιτοκίου· εάν ισχύουν διαφορετικά χρεωστικά επιτόκια υπό διαφορετικές συνθήκες, τις προαναφερθείσες πληροφορίες σχετικά με όλα τα ισχύοντα επιτόκια·

▼B

ζ) το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο και το συνολικό ποσό που πρέπει να πληρώσει ο καταναλωτής, με αντιπροσωπευτικό παράδειγμα που θα πρέπει να αναφέρει όλα τα τεκμήρια που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του εν λόγω επιτοκίου· εφόσον ο καταναλωτής έχει πληροφορήσει τον πιστωτικό φορέα για ένα ή περισσότερα συστατικά στοιχεία της πίστωσης που προτιμά, όπως η διάρκεια της σύμβασης πίστωσης και το συνολικό ποσό της πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία αυτά· εάν η σύμβαση πίστωσης προβλέπει διαφορετικούς τρόπους ανάληψης με διαφορετικές επιβαρύνσεις ή χρεωστικά επιτόκια και ο πιστωτικός φορέας προβάλλει το τεκμήριο του παραρτήματος I μέρος II στοιχείο β), δηλώνει ότι άλλοι μηχανισμοί ανάληψης για τον εν λόγω τύπο σύμβασης πίστωσης μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα υψηλότερα ετήσια πραγματικά επιτόκια·

η) το ποσό, τον αριθμό και την περιοδικότητα των καταβολών που πρέπει να πραγματοποιηθούν από τον καταναλωτή και, κατά περίπτωση, τη σειρά με την οποία θα κατανεμηθούν οι δόσεις σε διάφορα τρέχοντα υπόλοιπα στα οποία εφαρμόζονται διαφορετικά χρεωστικά επιτόκια για τους σκοπούς της εξόφλησης·

θ) κατά περίπτωση, τις επιβαρύνσεις για την τήρηση λογαριασμού ή λογαριασμών στους οποίους εγγράφονται τόσο οι καταβολές όσο και οι αναλήψεις, εκτός εάν είναι προαιρετικό το άνοιγμα λογαριασμού, τις επιβαρύνσεις για τη χρήση ενός μέσου πληρωμής τόσο για τις καταβολές όσο και για τις αναλήψεις καθώς επίσης τις τυχόν επιβαρύνσεις που προκύπτουν από τη σύμβαση πίστωσης και τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να τροποποιούνται αυτές οι επιβαρύνσεις·

ι) κατά περίπτωση, την ύπαρξη εξόδων τα οποία καταβάλλει ο καταναλωτής σε συμβολαιογράφο κατά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης·

ια) την τυχόν υποχρέωση επιλογής συμπληρωματικής υπηρεσίας σχετικής με τη σύμβαση πίστωσης, ιδίως ασφάλισης, όταν η σύναψη σύμβασης για την υπηρεσία αυτή είναι υποχρεωτική για την έγκριση της πίστωσης ή για τη χορήγησή της υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που διαφημίζονται·

ιβ) το επιτόκιο που προβλέπεται σε περίπτωση καθυστέρησης των καταβολών καθώς και τις λεπτομέρειες για την προσαρμογή του και, ενδεχομένως, τα έξοδα σε περίπτωση μη εκτέλεσης·

ιγ) προειδοποίηση για τις συνέπειες της παράλειψης καταβολής·

ιδ) κατά περίπτωση, τις απαιτούμενες εγγυήσεις·

ιε) την ύπαρξη ή την έλλειψη δικαιώματος υπαναχώρησης·

ιστ) το δικαίωμα πρόωρης εξόφλησης και, κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα αποζημίωσης του πιστωτικού φορέα και τον τρόπο καθορισμού της αποζημίωσης αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 16·

ιζ) το δικαίωμα του καταναλωτή να λαμβάνει άμεση και δωρεάν ενημέρωση για το αποτέλεσμα της έρευνας σε βάση δεδομένων για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής του ικανότητας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2·

▼B

ιη) το δικαίωμα του καταναλωτή να λαμβάνει δωρεάν αντίγραφο του σχεδίου σύμβασης πίστωσης, κατόπιν αιτήσεως. Η παρούσα διάταξη δεν ισχύει εάν ο πιστωτικός φορέας, κατά τη στιγμή της αίτησης, δεν επιθυμεί να προβεί στη σύναψη σύμβασης πίστωσης με τον καταναλωτή· και

ιθ) κατά περίπτωση, το χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεσμεύεται ο πιστωτικός φορέας από τις πληροφορίες τις οποίες έχει παράσχει πριν από τη σύναψη της σύμβασης.

Κάθε πρόσθετη πληροφορία που επιθυμεί να παράσχει στον καταναλωτή ο πιστωτικός φορέας, παρέχεται σε χωριστό έγγραφο που μπορεί να επισυνάπτεται στις «τυποποιημένες ευρωπαϊκές πληροφορίες καταναλωτικής πίστης».

2. Ωστόσο, στις περιπτώσεις επικοινωνιών φωνητικής τηλεφωνίας κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 2002/65/ΕΚ, η περιγραφή των βασικών χαρακτηριστικών της χρηματοοικονομικής υπηρεσίας που δίδονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση της εν λόγω οδηγίας περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία που προβλέπει η παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ), ε), στ) και η) του παρόντος άρθρου, καθώς επίσης το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο, με τη βοήθεια αντιπροσωπευτικού παραδείγματος, και το συνολικό ποσό που πρέπει να πληρώσει ο καταναλωτής.

3. Εάν η σύμβαση έχει συναφθεί κατόπιν αιτήματος του καταναλωτή με χρήση μέσου επικοινωνίας εξ αποστάσεως, το οποίο δεν επιτρέπει την παροχή των πληροφοριών που προβλέπει η παράγραφος 1, ιδίως στην περίπτωση της παραγράφου 2, ο πιστωτικός φορέας παρέχει στον καταναλωτή τις πλήρεις προσυμβατικές πληροφορίες με βάση το έντυπο για τις «τυποποιημένες ευρωπαϊκές πληροφορίες καταναλωτικής πίστης» αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης.

4. Πέραν των «τυποποιημένων ευρωπαϊκών πληροφοριών καταναλωτικής πίστης», ο καταναλωτής λαμβάνει δωρεάν αντίγραφο του σχεδίου σύμβασης πίστωσης, κατόπιν αιτήσεως. Η παρούσα διάταξη δεν ισχύει εάν κατά τη στιγμή της αίτησης ο πιστωτικός φορέας δεν επιθυμεί να προβεί στη σύναψη σύμβασης πίστωσης με τον καταναλωτή.

5. Στην περίπτωση σύμβασης πίστωσης στο πλαίσιο της οποίας τα ποσά που καταβάλλει ο καταναλωτής δεν οδηγούν στην άμεση αντίστοιχη απόσβεση του συνολικού ποσού της πίστωσης, αλλά χρησιμοποιούνται για την ανασύσταση του κεφαλαίου κατά τις περιόδους και υπό τους όρους που προβλέπονται στη σύμβαση πίστωσης ή σε συμπληρωματική σύμβαση, οι πληροφορίες που παρέχονται πριν από τη σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρέπει να περιλαμβάνουν σαφή και ευσύνοπτη δήλωση ότι αυτές οι συμβάσεις πίστωσης δεν προβλέπουν εγγύηση εξόφλησης του συνολικού ποσού της πίστωσης που αναλαμβάνεται, εκτός εάν δοθεί τέτοια εγγύηση.

▼B

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πιστωτικοί φορείς και, κατά περίπτωση, οι μεσίτες πιστώσεων παρέχουν επαρκείς εξηγήσεις στον καταναλωτή, ούτως ώστε να μπορεί ο καταναλωτής να αξιολογήσει εάν η προτεινόμενη σύμβαση πίστωσης προσαρμόζεται στις ανάγκες του και στην οικονομική κατάστασή του, με επεξήγηση, όπου απαιτείται, των πληροφοριών που παρέχονται πριν από τη σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με την παράγραφο 1 και με επισήμανση των βασικών χαρακτηριστικών των προτεινόμενων προϊόντων και των συγκεκριμένων επιπτώσεων που μπορεί να έχουν για τον καταναλωτή, συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών της μη καταβολής από τον καταναλωτή. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν τον τρόπο και την έκταση παροχής αυτής της βοήθειας καθώς επίσης και από ποιον παρέχεται, στις συγκεκριμένες περιστάσεις της κατάστασης στο πλαίσιο της οποίας προσφέρεται η σύμβαση πίστωσης, στο πρόσωπο στο οποίο προσφέρεται και το είδος της παρεχόμενης πίστωσης.

Άρθρο 6

Απαιτήσεις παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη όσον αφορά ορισμένες συμβάσεις πίστωσης που έχουν τη μορφή δυνατότητας υπερανάληψης και όσον αφορά ορισμένες ειδικές συμβάσεις πίστωσης

1. Εγκαίρως πριν δεσμευθεί ο καταναλωτής από οποιαδήποτε σύμβαση πίστωσης ή από οποιαδήποτε προσφορά σχετική με σύμβαση πίστωσης κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφοι 3, 5 ή 6, ο πιστωτικός φορέας και, κατά περίπτωση, ο μεσίτης πιστώσεων παρέχουν στον καταναλωτή, βάσει των πιστωτικών όρων και προϋποθέσεων που προσφέρει ο πιστωτικός φορέας και, ενδεχομένως, των προτιμήσεων που έχει εκφράσει και των πληροφοριών που έχει παράσχει ο καταναλωτής, τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τη σύγκριση διάφορων προσφορών και τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης σχετικά με τη σύναψη σύμβασης πίστωσης.

Οι πληροφορίες αυτές προσδιορίζουν:

α) τον τύπο πίστωσης·

β) τα στοιχεία ταυτότητας και τη γεωγραφική διεύθυνση του πιστωτικού φορέα καθώς και, κατά περίπτωση, τα στοιχεία ταυτότητας και τη γεωγραφική διεύθυνση του διαμεσολαβούντος μεσίτη πιστώσεων·

γ) το συνολικό ποσό της πίστωσης·

δ) τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης·

ε) το χρεωστικό επιτόκιο, τους όρους που διέπουν την εφαρμογή αυτού του επιτοκίου και κάθε δείκτη ή επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται στο αρχικό χρεωστικό επιτόκιο· τις επιβαρύνσεις που εφαρμόζονται από τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης πίστωσης και, κατά περίπτωση, τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να μεταβάλλονται οι επιβαρύνσεις αυτές·

στ) το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο, μέσω αντιπροσωπευτικών παραδειγμάτων που θα αναφέρουν όλα τα τεκμήρια που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του εν λόγω επιτοκίου·

▼B

ζ) τους όρους και τη διαδικασία καταγγελίας της σύμβασης πίστωσης·

η) για τις συμβάσεις πίστωσης σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3, κατά περίπτωση, ένδειξη ότι ο καταναλωτής μπορεί να κληθεί να εξοφλήσει πλήρως το ποσό της πίστωσης ανά πάσα στιγμή·

θ) το εφαρμοστέο επιτόκιο υπερημερίας και τις ρυθμίσεις για την προσαρμογή του, και, κατά περίπτωση, τα έξοδα για αθέτηση καταβολής·

ι) το δικαίωμα του καταναλωτή να λαμβάνει άμεση και δωρεάν ενημέρωση για το αποτέλεσμα της έρευνας σε βάση δεδομένων για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής του ικανότητας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2·

ια) σε περίπτωση συμβάσεων πίστωσης σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3, πληροφορίες για τα έξοδα που ισχύουν από τη χρονική στιγμή σύναψης τέτοιων συμβάσεων πίστωσης καθώς και, κατά περίπτωση, για τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα έξοδα αυτά μπορεί να τροποποιηθούν·

ιβ) κατά περίπτωση, το χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεσμεύεται ο πιστωτικός φορέας από τις πληροφορίες τις οποίες έχει παράσχει πριν από τη σύναψη της σύμβασης.

Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, και είναι όλες εξίσου ευδιάκριτες. Δυνατόν να παρέχονται μέσω των «τυποποιημένων ευρωπαϊκών πληροφοριών καταναλωτικής πίστης» που περιλαμβάνονται στο παράρτημα III. Ο πιστωτικός φορέας θεωρείται ότι έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών της παρούσας παραγράφου και του άρθρου 3 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2002/65/ΕΚ, εφόσον έχει παράσχει τις «τυποποιημένες ευρωπαϊκές πληροφορίες καταναλωτικής πίστης».

2. Στην περίπτωση σύμβασης πίστωσης του είδους που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο δεν χρειάζεται να αναφερθεί.

3. Στην περίπτωση σύμβασης πίστωσης κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 παράγραφοι 5 και 6, οι πληροφορίες που παρέχονται στον καταναλωτή σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, περιλαμβάνουν επίσης:

α) το ποσό, τον αριθμό και την περιοδικότητα των καταβολών που πρέπει να πραγματοποιηθούν από τον καταναλωτή και, κατά περίπτωση, τη σειρά με την οποία θα κατανεμηθούν οι δόσεις σε διάφορα τρέχοντα υπόλοιπα στα οποία εφαρμόζονται διαφορετικά χρεωστικά επιτόκια για τους σκοπούς της εξόφλησης· και

β) το δικαίωμα πρόωρης εξόφλησης, και, κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα αποζημίωσης του πιστωτικού φορέα και τον τρόπο καθορισμού της αποζημίωσης αυτής.

Ωστόσο, εάν η σύμβαση πίστωσης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 3, εφαρμόζονται μόνο οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

▼B

4. Ωστόσο, όσον αφορά τις επικοινωνίες φωνητικής τηλεφωνίας και εφόσον ο καταναλωτής έχει ζητήσει να είναι αμέσως διαθέσιμη η δυνατότητα υπερανάληψης, η περιγραφή των βασικών χαρακτηριστικών της χρηματοοικονομικής υπηρεσίας περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία που σημειώνονται στην παράγραφο 1 στοιχεία γ), ε), στ) και η). Επιπλέον, στις συμβάσεις πίστωσης του είδους που αναφέρεται στην παράγραφο 3, η περιγραφή των βασικών χαρακτηριστικών περιλαμβάνει τον προσδιορισμό της διάρκειας της σύμβασης πίστωσης.

5. Παρά την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο ε), τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τουλάχιστον τις απαιτήσεις της πρώτης φράσης της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, στις συμβάσεις πίστωσης που χορηγούνται υπό μορφή διευκόλυνσης της υπερανάληψης και οι οποίες πρέπει να εξοφλούνται σε διάστημα ενός μηνός.

6. Πέραν των πληροφοριών που προβλέπουν οι παράγραφοι 1 έως 4, ο καταναλωτής λαμβάνει, κατόπιν αιτήσεως, δωρεάν αντίγραφο του σχεδίου σύμβασης πίστωσης που περιλαμβάνει τις πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 10, εφόσον εφαρμόζεται το άρθρο αυτό. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει εάν, κατά τη στιγμή της αίτησης, ο πιστωτικός φορέας δεν επιθυμεί να προβεί στη σύναψη σύμβασης πίστωσης με τον καταναλωτή.

7. Εάν η σύμβαση έχει συναφθεί κατόπιν αιτήματος του καταναλωτή με χρήση μέσου επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει την παροχή των πληροφοριών σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων της παραγράφου 4, ο πιστωτικός φορέας, αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, κπληρώνει τις υποχρεώσεις του δυνάμει των παραγράφων 1 και 3, παρέχοντας τις σχετικές με τη σύμβαση πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 10, εφόσον εφαρμόζεται το άρθρο αυτό.

Άρθρο 7

Εξαιρέσεις από τις απαιτήσεις προσυμβατικών πληροφοριών

Τα άρθρα 5 και 6 δεν εφαρμόζονται για τους προμηθευτές αγαθών ή υπηρεσιών που διαμεσολαβούν ως μεσίτες πιστώσεων στο πλαίσιο συμπληρωματικής δραστηριότητας. Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη της υποχρέωσης του πιστωτικού φορέα να μεριμνά για την παροχή στον καταναλωτή των πληροφοριών πριν από τη σύναψη της σύμβασης που προβλέπουν τα εν λόγω άρθρα.

Άρθρο 8

Υποχρέωση εκτίμησης της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας εκτιμά την πιστοληπτική ικανότητα του καταναλωτή, βάσει επαρκών στοιχείων που λαμβάνονται κατά περίπτωση από τον καταναλωτή και, εν ανάγκη, κατόπιν έρευνας στην κατάλληλη βάση δεδομένων. Τα κράτη μέλη η νομοθεσία των οποίων απαιτεί από τους πιστωτικούς φορείς να αξιολογούν την πιστοληπτική ικανότητα των καταναλωτών, κατόπιν έρευνας στην κατάλληλη βάση δεδομένων, μπορούν να διατηρήσουν την απαίτηση αυτή.

▼B

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εάν τα μέρη συμφωνήσουν να αλλάξουν το συνολικό ποσό της πίστωσης μετά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας προσαρμόζει στα πρόσφατα δεδομένα τα χρηματοπιστωτικά στοιχεία που έχει στη διάθεσή του σχετικά με τον καταναλωτή και αξιολογεί την πιστοληπτική ικανότητα του καταναλωτή πριν από οιαδήποτε σημαντική αύξηση του συνολικού ποσού της πίστωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΒΑΣΕΙΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 9

Πρόσβαση σε βάσεις δεδομένων

1. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει, σε περίπτωση διασυνοριακής πίστωσης, την πρόσβαση των πιστωτικών φορέων των άλλων κρατών μελών στις βάσεις δεδομένων που χρησιμοποιούνται σε αυτό το κράτος μέλος για την εκτίμηση της πιστοληπτικής ικανότητας των καταναλωτών. Οι όροι πρόσβασης δεν πρέπει να εισάγουν διακρίσεις.

2. Εάν η απόρριψη της αίτησης πίστωσης βασίζεται σε έρευνα βάσης δεδομένων, ο πιστωτικός φορέας ενημερώνει τον καταναλωτή, αμέσως και δωρεάν, σχετικά με το αποτέλεσμα αυτής της έρευνας και με τα στοιχεία της συγκεκριμένης βάσης δεδομένων.

3. Η ενημέρωση δεν παρέχεται μόνον εάν η παροχή της απαγορεύεται από άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις ή αντίκειται σε στόχους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας.

4. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ([1]).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ

Άρθρο 10

Πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στη σύμβαση πίστωσης

1. Οι συμβάσεις πίστωσης καταρτίζονται εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου.

Όλα τα συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουν από ένα αντίτυπο της σύμβασης πίστωσης. Το παρόν άρθρο ισχύει υπό την επιφύλαξη τυχόν εθνικών κανόνων όσον αφορά το κύρος της σύναψης συμβάσεων πίστωσης, οι οποίοι είναι σύμφωνοι προς το κοινοτικό δίκαιο.

([1]) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

▼B

2. Η σύμβαση πίστωσης πρέπει να προσδιορίζει, με τρόπο σαφή και ευσύνοπτο:

α) τον τύπο πίστωσης·

β) τα στοιχεία ταυτότητας και τις γεωγραφικές διευθύνσεις των συμβαλλομένων μερών καθώς και, κατά περίπτωση, τα στοιχεία ταυτότητας και τη γεωγραφική διεύθυνση του διαμεσολαβούντος μεσίτη πιστώσεων·

γ) τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης·

δ) το συνολικό ποσό της πίστωσης και τους όρους που διέπουν τις αναλήψεις·

ε) στην περίπτωση πίστωσης υπό μορφή προθεσμιακής καταβολής για συγκεκριμένο αγαθό ή υπηρεσία ή στην περίπτωση συνδεδεμένων συμβάσεων πίστωσης, το αγαθό ή την υπηρεσία και την τιμή του τοις μετρητοίς·

στ) το χρεωστικό επιτόκιο, τους όρους που διέπουν την εφαρμογή αυτού του επιτοκίου και, εφόσον είναι διαθέσιμα, κάθε δείκτη ή επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται στο αρχικό χρεωστικό επιτόκιο καθώς επίσης και τις περιόδους, τους όρους και τις διαδικασίες τροποποίησης του χρεωστικού επιτοκίου. Εάν ισχύουν διαφορετικά χρεωστικά επιτόκια υπό διαφορετικές συνθήκες, τις προαναφερθείσες πληροφορίες σχετικά με όλα τα ισχύοντα επιτόκια·

ζ) το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο και το συνολικό ποσό που πρέπει να πληρώσει ο καταναλωτής, υπολογιζόμενο κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης πίστωσης· πρέπει να αναφέρονται όλα τα τεκμήρια που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του επιτοκίου αυτού·

η) το ποσό, τον αριθμό και την περιοδικότητα των καταβολών που πρέπει να πραγματοποιηθούν από τον καταναλωτή και, κατά περίπτωση, τη σειρά με την οποία θα κατανεμηθούν οι δόσεις σε διάφορα τρέχοντα υπόλοιπα στα οποία εφαρμόζονται διαφορετικά χρεωστικά επιτόκια για τους σκοπούς της εξόφλησης·

θ) σε περίπτωση εξόφλησης του κεφαλαίου σύμβασης πίστωσης που έχει σταθερή διάρκεια, το δικαίωμα του καταναλωτή να παραλαμβάνει, κατόπιν αιτήσεως και δωρεάν, οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης, κατάσταση λογαριασμού με τη μορφή πίνακα χρεολυσίων·

Ο πίνακας χρεολυσίων περιλαμβάνει τις απαιτούμενες καταβολές καθώς και τις περιόδους και τους όρους βάσει των οποίων πρέπει να καταβάλλονται τα ποσά αυτά· ο πίνακας περιλαμβάνει ανάλυση κάθε περιοδικής εξόφλησης, ούτως ώστε να εμφαίνονται: το αποσβεσθέν κεφάλαιο, ο τόκος που υπολογίζεται βάσει του χρεωστικού επιτοκίου και, κατά περίπτωση, οι συμπληρωματικές επιβαρύνσεις· εάν το επιτόκιο δεν είναι σταθερό ή εάν οι συμπληρωματικές επιβαρύνσεις βάσει της σύμβασης πίστωσης είναι μεταβλητές, στον πίνακα χρεολυσίων επισημαίνεται με σαφή και ευσύνοπτο τρόπο ότι τα δεδομένα του πίνακα αυτού ισχύουν μόνον έως ότου επέλθει η επόμενη μεταβολή του επιτοκίου ή των συμπληρωματικών επιβαρύνσεων κατά τα οριζόμενα στη σύμβαση πίστωσης·

▼B

ι) εάν υπάρχει καταβολή εξόδων και τόκων χωρίς εξόφληση κεφαλαίου, κατάσταση των περιόδων και των όρων καταβολής τόκων και τυχόν σχετικών περιοδικών και μη περιοδικών δαπανών·

ια) κατά περίπτωση, τις επιβαρύνσεις για την τήρηση ενός ή περισσότερων λογαριασμών στους οποίους να εγγράφονται τόσο οι καταβολές όσο και οι αναλήψεις, εκτός εάν είναι προαιρετικό το άνοιγμα λογαριασμού, τις επιβαρύνσεις για τη χρήση ενός μέσου πληρωμής τόσο για τις καταβολές όσο και για τις αναλήψεις, καθώς και κάθε άλλη επιβάρυνση που προκύπτει από τις συμβάσεις πίστωσης και τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να τροποποιηθούν οι επιβαρύνσεις αυτές·

ιβ) το εφαρμοστέο επιτόκιο υπερημερίας όπως ισχύει τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης πίστωσης και τις ρυθμίσεις για την προσαρμογή του, και, κατά περίπτωση, τα έξοδα για αθέτηση καταβολής·

ιγ) προειδοποίηση για τις συνέπειες της παράλειψης καταβολής·

ιδ) κατά περίπτωση, ενημέρωση σχετικά με την επιβολή συμβολαιογραφικών τελών·

ιε) τις τυχόν απαιτούμενες εγγυήσεις και ασφάλειες·

ιστ) την ύπαρξη ή την απουσία δικαιώματος υπαναχώρησης, την περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας μπορεί να ασκηθεί και άλλους όρους που διέπουν την άσκησή του, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με την υποχρέωση του καταναλωτή να καταβάλει το αναληφθέν κεφάλαιο και τους τόκους σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3 στοιχείο β), και το ποσό των καταβλητέων τόκων σε ημερήσια βάση·

ιζ) πληροφορίες για τα δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 15 καθώς και για τους όρους άσκησης των δικαιωμάτων αυτών·

ιη) το δικαίωμα πρόωρης εξόφλησης, τη διαδικασία πρόωρης εξόφλησης καθώς και, κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα αποζημίωσης του πιστωτικού φορέα και τον τρόπο καθορισμού της αποζημίωσης αυτής·

ιθ) τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται για την άσκηση του δικαιώματος καταγγελίας της σύμβασης πίστωσης·

κ) την ύπαρξη ή μη εξωδικαστικών διαδικασιών και μηχανισμών επανόρθωσης υπέρ του καταναλωτή, σε περίπτωση δε που υπάρχουν, τις μεθόδους πρόσβασης σε αυτές·

κα) εφόσον ισχύουν, άλλους συμβατικούς όρους και προϋποθέσεις·

κβ) κατά περίπτωση, την ονομασία και τη διεύθυνση της αρμόδιας εποπτικής αρχής.

3. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 2 στοιχείο θ), ο πιστωτικός φορέας διαθέτει στον καταναλωτή, δωρεάν και οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης, κατάσταση λογαριασμού με τη μορφή πίνακα χρεολυσίων.

▼B

4. Στην περίπτωση σύμβασης πίστωσης στο πλαίσιο της οποίας τα ποσά που καταβάλλει ο καταναλωτής δεν οδηγούν σε άμεση αντίστοιχη απόσβεση του συνολικού ποσού της πίστωσης, αλλά χρησιμοποιούνται για την ανασύσταση του κεφαλαίου κατά τις περιόδους και υπό τους όρους που προβλέπονται στη σύμβαση πίστωσης ή σε συμπληρωματική σύμβαση, οι πληροφορίες που παρέχονται πριν από τη σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με την παράγραφο 2 περιλαμβάνουν σαφή και ευσύνοπτη δήλωση ότι αυτές οι συμβάσεις πίστωσης δεν προβλέπουν εγγύηση εξόφλησης του συνολικού ποσού της πίστωσης που αναλαμβάνεται, εκτός εάν δοθεί τέτοια εγγύηση.

5. Στην περίπτωση των συμβάσεων πίστωσης υπό μορφή δυνατότητας υπερανάληψης κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 παράγραφος 3, προσδιορίζονται με τρόπο σαφή και ευσύνοπτο τα εξής:

α) ο τύπος της πίστωσης·

β) τα στοιχεία ταυτότητας και οι γεωγραφικές διευθύνσεις των συμβαλλομένων μερών καθώς και, κατά περίπτωση, τα στοιχεία ταυτότητας και η γεωγραφική διεύθυνση του διαμεσολαβούντος μεσίτη πιστώσεων·

γ) η διάρκεια της σύμβασης πίστωσης·

δ) το συνολικό ποσό του ποσού της πίστωσης και οι όροι που διέπουν τις αναλήψεις·

ε) το χρεωστικό επιτόκιο, οι όροι που διέπουν την εφαρμογή του χρεωστικού επιτοκίου και, εφόσον είναι διαθέσιμα, κάθε δείκτη ή επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται στο αρχικό χρεωστικό επιτόκιο καθώς επίσης και οι περίοδοι, οι όροι και οι διαδικασίες τροποποίησης του χρεωστικού επιτοκίου και, εάν ισχύουν διαφορετικά χρεωστικά επιτόκια υπό διαφορετικές συνθήκες, οι προαναφερθείσες πληροφορίες σχετικά με όλα τα ισχύοντα επιτόκια·

στ) το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο και το συνολικό ποσό της πίστωσης προς τον καταναλωτή που υπολογίζονται κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης πίστωσης· συμπεριλαμβάνονται όλα τα τεκμήρια που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του εν λόγω επιτοκίου κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 19 παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 στοιχεία ζ) και θ)· τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο δεν χρειάζεται να αναφερθεί·

ζ) ένδειξη ότι ο καταναλωτής μπορεί να κληθεί να εξοφλήσει στο ακέραιο το ποσό της πίστωσης ανά πάσα στιγμή·

η) οι όροι που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης από τη συμφωνία πίστωσης· και

θ) τα στοιχεία σχετικά με τις επιβαρύνσεις που ισχύουν από τη χρονική στιγμή της σύναψης τέτοιων συμφωνιών πίστωσης και, κατά περίπτωση, οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι επιβαρύνσεις αυτές μπορούν να τροποποιηθούν.

▼B

Άρθρο 11

Πληροφορίες για το χρεωστικό επιτόκιο

1. Κατά περίπτωση, ο καταναλωτής ενημερώνεται για τυχόν μεταβολή του χρεωστικού επιτοκίου εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, πριν από την έναρξη ισχύος του νέου επιτοκίου. Η ενημέρωση περιλαμβάνει το ποσό των καταβολών μετά την έναρξη ισχύος του νέου χρεωστικού επιτοκίου, και, εάν υπάρξει μεταβολή του αριθμού ή της περιοδικότητας των καταβολών, πληροφορίες σχετικά με τη μεταβολή αυτή.

2. Ωστόσο, τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν στη σύμβαση πίστωσης ότι οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 πληροφορίες παρέχονται στον καταναλωτή κατά περιόδους σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η μεταβολή του χρεωστικού επιτοκίου οφείλεται σε αλλαγή του ποσοστού αναφοράς και το νέο ποσοστό αναφοράς δημοσιοποιείται καταλλήλως και οι σχετικές με το νέο ποσοστό αναφοράς πληροφορίες είναι επίσης διαθέσιμες στις εγκαταστάσεις του πιστωτικού φορέα.

Άρθρο 12

Υποχρεώσεις σε περίπτωση συμβάσεων πίστωσης υπό μορφή δυνατότητας υπερανάληψης

1. Όταν σύμβαση πίστωσης συνάπτεται υπό τη μορφή δυνατότητας υπερανάληψης, ο καταναλωτής ενημερώνεται περιοδικά με τη βοήθεια ανάλυσης λογαριασμού εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, η οποία περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την ακριβή περίοδο την οποία αφορά η ανάλυση λογαριασμού·

β) τα αναληφθέντα ποσά και τις ημερομηνίες των αναλήψεων·

γ) το υπόλοιπο από την προηγούμενη ανάλυση λογαριασμού και την ημερομηνία αυτής·

δ) το νέο υπόλοιπο·

ε) τις ημερομηνίες και τα ποσά των καταβολών που πραγματοποιήθηκαν από τον καταναλωτή·

στ) το εφαρμοσθέν χρεωστικό επιτόκιο·

ζ) οιεσδήποτε επιβληθείσες επιβαρύνσεις·

η) κατά περίπτωση, το ελάχιστο καταβλητέο ποσό.

2. Επιπλέον, ο καταναλωτής πρέπει να ενημερώνεται εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου για τις μεταβολές του χρεωστικού επιτοκίου ή των τυχόν πληρωτέων επιβαρύνσεων πριν οι μεταβολές αυτές να αρχίσουν να ισχύουν.

Ωστόσο, τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν στη σύμβαση πίστωσης ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις μεταβολές του χρεωστικού επιτοκίου παρέχονται κατά τον προβλεπόμενο στην παράγραφο 1 τρόπο, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η μεταβολή του χρεωστικού επιτοκίου οφείλεται σε αλλαγή του ποσοστού αναφοράς και το νέο ποσοστό αναφοράς δημοσιοποιείται καταλλήλως και οι σχετικές με το νέο ποσοστό αναφοράς πληροφορίες είναι επίσης διαθέσιμες στις εγκαταστάσεις του πιστωτικού φορέα.

▼B

Άρθρο 13

Συμβάσεις πίστωσης αόριστης διάρκειας

1. Ο καταναλωτής μπορεί να καταγγείλει σύμβαση πίστωσης αόριστης διάρκειας ανά πάσα στιγμή και χωρίς επιβάρυνση, εκτός εάν τα μέρη έχουν συμφωνήσει προθεσμία προειδοποίησης. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα.

Εφόσον έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας μπορεί να καταγγείλει σύμβαση πίστωσης αόριστης διάρκειας, εφόσον έχει τηρήσει τουλάχιστον δίμηνη προθεσμία προειδοποίησης και έχει επιδώσει στον καταναλωτή σχετική δήλωση εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου.

2. Εφόσον έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας μπορεί για αντικειμενικούς λόγους να καταγγέλλει το δικαίωμα του καταναλωτή να προβαίνει σε αναλήψεις πιστώσεων από σύμβαση πίστωσης αόριστης διάρκειας. Ο πιστωτικός φορέας ενημερώνει τον καταναλωτή για την καταγγελία και τους σχετικούς λόγους εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, ει δυνατόν πριν από την καταγγελία και το αργότερο αμέσως κατόπιν, εκτός εάν η παροχή των πληροφοριών αυτών απαγορεύεται από άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις ή αντίκειται σε στόχους δημόσιας τάξης ή δημόσιας ασφάλειας.

Άρθρο 14

Δικαίωμα υπαναχώρησης

1. Ο καταναλωτής διαθέτει προθεσμία δεκατεσσάρων ημερολογιακών ημερών για να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση πίστωσης χωρίς να αναφέρει τους λόγους.

Η προθεσμία αυτή υπαναχώρησης αρχίζει:

α) είτε την ημέρα σύναψης της σύμβασης πίστωσης· είτε

β) την ημέρα κατά την οποία ο καταναλωτής παραλαμβάνει τους όρους της σύμβασης και τις πληροφορίες κατά το άρθρο 10, εάν η ημέρα αυτή είναι μεταγενέστερη από την ημερομηνία στην οποία αναφέρεται το στοιχείο α) του παρόντος εδαφίου.

2. Εφόσον, σε περίπτωση συνδεδεμένης συμφωνίας πίστωσης κατά την έννοια του άρθρου 3 στοιχείο ιδ), η εθνική νομοθεσία κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας προβλέπει ήδη ότι δεν μπορούν να διατεθούν στον καταναλωτή κεφάλαια πριν από την παρέλευση συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, τα κράτη μέλη μπορούν κατ' εξαίρεση να προβλέπουν ότι η προθεσμία της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου μπορεί να μειωθεί στο συγκεκριμένο αυτό χρονικό διάστημα με ρητή αίτηση του καταναλωτή.

3. Εάν ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης, πρέπει:

α) για να προβεί στην υπαναχώρηση πριν από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, να ενημερώσει σχετικά τον πιστωτικό φορέα βάσει των πληροφοριών που παρέχει ο πιστωτικός φορέας σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο ιε), με τρόπο που μπορεί να αποδειχθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η προθεσμία θεωρείται ότι έχει τηρηθεί εάν η ειδοποίηση, εφόσον έχει υποβληθεί εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου που τίθεται στη διάθεση του πιστωτικού φορέα και στο οποίο ο τελευταίος έχει πρόσβαση, αποσταλεί πριν από τη λήξη της προθεσμίας· και

▼B

β) να καταβάλει στον πιστωτικό φορέα το κεφάλαιο και τους δεδουλευμένους τόκους επί του κεφαλαίου αυτού από την ημερομηνία ανάληψης της πίστωσης μέχρι την ημερομηνία εξόφλησης του κεφαλαίου στον πιστωτικό φορέα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και το αργότερο εντός 30 ημερολογιακών ημερών από την αποστολή της κοινοποίησης της υπαναχώρησης στον πιστωτικό φορέα. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει του συμφωνηθέντος χρεωστικού επιτοκίου. Ο πιστωτικός φορέας δεν δικαιούται άλλης αποζημίωσης από τον καταναλωτή στην περίπτωση υπαναχώρησης, εκτός της αποζημίωσης για μη επιστρεφόμενα τέλη τα οποία κατέβαλε ο πιστωτικός φορέας σε οιαδήποτε δημόσια διοικητική υπηρεσία.

4. Εάν ο πιστωτικός φορέας ή τρίτος παρέχει συμπληρωματική υπηρεσία σχετική με τη σύμβαση πίστωσης βάσει συμφωνίας μεταξύ του τρίτου και του πιστωτικού φορέα, ο καταναλωτής δεν δεσμεύεται πλέον ως προς τη συμπληρωματική υπηρεσία εάν ασκήσει δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση πίστωσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

5. Εφόσον ο καταναλωτής έχει δικαίωμα υπαναχώρησης σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 3 και 4, τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2002/65/ΕΚ και το άρθρο 5 της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος ([1]), δεν εφαρμόζονται.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι παράγραφοι 1 έως 4 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε συμβάσεις πίστωσης οι οποίες σύμφωνα με το νόμο πρέπει να συνάπτονται μέσω συμβολαιογράφου, υπό την προϋπόθεση ότι ο συμβολαιογράφος επιβεβαιώνει ότι ο καταναλωτής απολαύει των δυνάμει των άρθρων 5 και 10 δικαιωμάτων.

7. Το παρόν άρθρο ισχύει υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου το οποίο ορίζει προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας δεν μπορεί να αρχίσει η εκτέλεση της σύμβασης.

Άρθρο 15

Συνδεδεμένες συμβάσεις πίστωσης

1. Εάν ο καταναλωτής έχει ασκήσει δικαίωμα υπαναχώρησης βάσει του κοινοτικού δικαίου από σύμβαση παροχής αγαθών ή υπηρεσιών, ο καταναλωτής δεν δεσμεύεται πλέον από τυχόν συνδεδεμένη σύμβαση πίστωσης.

2. Εάν τα αγαθά ή οι υπηρεσίες που καλύπτονται από συνδεδεμένη σύμβαση πίστωσης δεν παρασχεθούν ή παρασχεθούν εν μέρει μόνο, ή εάν δεν πληρούν τους όρους της σύμβασης παροχής τους, ο καταναλωτής δικαιούται να στραφεί κατά του πιστωτικού φορέα, εφόσον έχει στραφεί κατά του προμηθευτή και έχει αποτύχει να λάβει από αυτόν την ικανοποίηση την οποία δικαιούται δυνάμει του νόμου ή της σύμβασης παροχής αγαθών ή υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη καθορίζουν την έκταση και τους όρους άσκησης των σχετικών μέσων θεραπείας.

3. Το παρόν άρθρο ισχύει υπό την επιφύλαξη τυχόν εθνικών κανόνων σύμφωνα με τους οποίους πιστωτικός φορέας είναι από κοινού και εις ολόκληρον υπεύθυνος για οιαδήποτε αξίωση του καταναλωτή κατά του προμηθευτή, εάν η αγορά των αγαθών ή των υπηρεσιών από τον προμηθευτή έχει χρηματοδοτηθεί με σύμβαση πίστωσης.

([1]) ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 31.

▼B

Άρθρο 16

Πρόωρη εξόφληση

1. Ο καταναλωτής δικαιούται ανά πάσα στιγμή να εκπληρώσει το σύνολο ή μέρος των υποχρεώσεών του που απορρέουν από σύμβαση πίστωσης. Στις περιπτώσεις αυτές, δικαιούται μείωση του συνολικού κόστους της πίστωσης που αποτελείται από τους τόκους και τις επιβαρύνσεις για το εναπομένον διάστημα της σύμβασης.

2. Σε περίπτωση πρόωρης εξόφλησης της πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας δικαιούται εύλογης και αντικειμενικώς αιτιολογημένης αποζημίωσης για ενδεχόμενα έξοδα που έχουν άμεση σχέση με την πρόωρη εξόφληση της πίστωσης, υπό την προϋπόθεση ότι η πρόωρη εξόφληση πραγματοποιείται εντός χρονικού διαστήματος για το οποίο έχει καθορισθεί το χρεωστικό επιτόκιο.

Η εν λόγω αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1 % του τμήματος της πίστωσης που εξοφλήθηκε πρόωρα, εφόσον το χρονικό διάστημα μεταξύ της πρόωρης εξόφλησης και της συμφωνηθείσας λήξης της σύμβασης πίστωσης υπερβαίνει το έτος. Εάν το χρονικό αυτό διάστημα δεν υπερβαίνει το έτος, η αποζημίωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 0,5 % του τμήματος της πίστωσης που εξοφλήθηκε πρόωρα.

3. Δεν χωρεί αξίωση αποζημίωσης για πρόωρη εξόφληση:

α) εφόσον η εξόφληση πραγματοποιείται δυνάμει ασφαλιστικού συμβολαίου, το οποίο προβλέπει παροχή εγγύησης για την εξόφληση της πίστωσης·

β) σε περιπτώσεις διευκολύνσεων υπερανάληψης· ή

γ) εφόσον η εξόφληση πραγματοποιηθεί εντός χρονικού διαστήματος για το οποίο δεν έχει καθορισθεί το χρεωστικό επιτόκιο.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι:

α) ο πιστωτικός φορέας μπορεί να αξιώνει την εν λόγω αποζημίωση μόνο εφόσον το ποσό της πρόωρης εξόφλησης υπερβαίνει το όριο που ορίζει το εθνικό δίκαιο. Το όριο αυτό δεν υπερβαίνει τα 10 000 ευρώ σε οποιοδήποτε διάστημα δώδεκα μηνών·

β) ο πιστωτικός φορέας δύναται, κατ' εξαίρεση, να απαιτεί υψηλότερη αποζημίωση εάν μπορεί να αποδείξει ότι η ζημία που υπέστη από την πρόωρη εξόφληση υπερβαίνει το ποσό που καθορίζεται κατά την παράγραφο 2.

Αν η αποζημίωση που ζητεί ο πιστωτικός φορέας υπερβαίνει την πραγματική ζημία, ο καταναλωτής δύναται να ζητεί ανάλογη μείωση.

Στην περίπτωση αυτή, η ζημία συνίσταται στη διαφορά μεταξύ του αρχικώς συμφωνηθέντος επιτοκίου με το επιτόκιο κατά το οποίο ο πιστωτικός φορέας είναι σε θέση να δανείσει στην αγορά το ποσό που εξοφλήθηκε πρόωρα, λαμβάνει δε υπόψη τον αντίκτυπο της πρόωρης εξόφλησης στα διοικητικά έξοδα.

5. Οιαδήποτε αποζημίωση δεν υπερβαίνει τους τόκους που θα είχε καταβάλει ο καταναλωτής κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της πρόωρης εξόφλησης και της συμφωνηθείσας ημερομηνίας λήξης της πιστωτικής σύμβασης.

▼B

Άρθρο 17

Εκχώρηση δικαιωμάτων

1. Όταν τα δικαιώματα του πιστωτικού φορέα από σύμβαση πίστωσης ή η ίδια η σύμβαση εκχωρούνται σε τρίτον, ο καταναλωτής δικαιούται να αντιτάσσει κατά του εκδοχέα τα ίδια μέσα άμυνας που είχε κατά του αρχικού πιστωτικού φορέα, συμπεριλαμβανομένου του συμψηφισμού, εφόσον αυτός επιτρέπεται από το οικείο κράτος μέλος.

2. Ο καταναλωτής ενημερώνεται για την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 εκχώρηση, εκτός εάν ο αρχικός πιστωτικός φορέας, σε συμφωνία με τον εκδοχέα, εξακολουθεί να καταβάλλει την πίστωση έναντι του καταναλωτή.

Άρθρο 18

Υπέρβαση

1. Στην περίπτωση σύμβασης ανοίγματος τρέχοντος λογαριασμού, εφόσον υπάρχει η δυνατότητα να επιτραπεί υπέρβαση στον καταναλωτή, η σύμβαση περιέχει επιπλέον τις πληροφορίες κατά το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο ε). Ο πιστωτικός φορέας παρέχει, εν πάση περιπτώσει, τακτικά τις πληροφορίες αυτές εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου.

2. Σε περίπτωση σημαντικής υπέρβασης η οποία διαρκεί πάνω από ένα μήνα, ο πιστωτικός φορέας πρέπει να ενημερώνει αμελλητί τον καταναλωτή, εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου:

α) για το γεγονός της υπέρβασης·

β) για το σχετικό ποσό·

γ) για το χρεωστικό επιτόκιο·

δ) για τις εφαρμοζόμενες ποινές, επιβαρύνσεις ή τόκους υπερημερίας.

3. Το παρόν άρθρο ισχύει υπό την επιφύλαξη τυχόν κανόνων του εθνικού δικαίου που απαιτούν από τον πιστωτικό φορέα να προσφέρει άλλου είδους πιστωτικό προϊόν όταν είναι σημαντική η διάρκεια της υπέρβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΤΗΣΙΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΤΟΚΙΟ

Άρθρο 19

Υπολογισμός του συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου

1. Το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο, που εξισώνει, σε ετήσια βάση, την παρούσα αξία του συνόλου των τρεχουσών ή μελλοντικών υποχρεώσεων (αναλήψεων, εξοφλήσεων και επιβαρύνσεων) που έχουν συμφωνηθεί από τον πιστωτικό φορέα και τον καταναλωτή, υπολογίζεται σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο που εκτίθεται στο μέρος Ι του παραρτήματος Ι.

▼B

2. Κατά τον υπολογισμό του συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου, προσδιορίζεται το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, χωρίς να συνυπολογίζονται τα έξοδα με τα οποία επιβαρύνεται ο καταναλωτής, εφόσον έχει παραβεί οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις του βάσει της σύμβασης πίστωσης, και τα επιπλέον της τιμής αγοράς έξοδα που οφείλει να πληρώσει κατά την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών, είτε αγοράζει επί πιστώσει είτε τοις μετρητοίς.

Τα έξοδα για την τήρηση λογαριασμού στον οποίο εγγράφονται ταυτόχρονα καταβολές και αναλήψεις, τα έξοδα για τη χρήση μέσου πληρωμής που επιτρέπει ταυτόχρονα τη διενέργεια καταβολών και αναλήψεων καθώς και τα λοιπά έξοδα τα σχετικά με καταβολές, περιλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, εκτός εάν το άνοιγμα του λογαριασμού είναι προαιρετικό και τα έξοδα του λογαριασμού έχουν προσδιορισθεί σαφώς και αυτοτελώς στη σύμβαση πίστωσης ή οιαδήποτε άλλη σύμβαση η οποία συνάπτεται με τον καταναλωτή.

3. Ο υπολογισμός του συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου γίνεται σύμφωνα με το τεκμήριο ότι η σύμβαση πίστωσης εξακολουθεί να ισχύει για όλη τη συμφωνηθείσα διάρκειά της και ότι ο πιστωτικός φορέας και ο καταναλωτής εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τους όρους και κατά τις ημερομηνίες που έχουν καθορισθεί στη σύμβαση πίστωσης.

4. Για τις συμβάσεις πίστωσης που περιέχουν ρήτρες για τη δυνατότητα διακύμανσης του χρεωστικού επιτοκίου και, κατά περίπτωση, των επιβαρύνσεων που περιλαμβάνονται στο συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο, των οποίων όμως το ύψος δεν μπορεί να προσδιορισθεί επακριβώς τη στιγμή του υπολογισμού, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο υπολογίζεται σύμφωνα με το τεκμήριο ότι το χρεωστικό επιτόκιο και τα λοιπά έξοδα παραμένουν σταθερά ως προς το αρχικό τους επίπεδο και ισχύουν μέχρι το τέλος της σύμβασης πίστωσης.

5. Εφόσον απαιτείται, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο μπορεί να υπολογίζεται με τη χρήση των προσθέτων τεκμηρίων που καθορίζονται στο παράρτημα I.

Εφόσον τα τεκμήρια που καθορίζονται στο παρόν άρθρο και στο μέρος II του παραρτήματος I δεν επαρκούν για τον ενιαίο υπολογισμό του συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου ή δεν είναι πλέον προσαρμοσμένα στην εμπορική κατάσταση της αγοράς, η Επιτροπή μπορεί να καθορίζει τα απαιτούμενα πρόσθετα τεκμήρια για τον υπολογισμό του συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου, ή να τροποποιεί τα υφιστάμενα. Τα μέτρα αυτά τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 25 παράγραφος 2.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΣΙΤΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Άρθρο 20

Ρύθμιση των δραστηριοτήτων των πιστωτικών φορέων

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες των πιστωτικών φορέων εποπτεύονται από οργανισμό ή αρχή ανεξάρτητη από χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, ή διέπονται από κανονιστικές ρυθμίσεις. Τούτο ισχύει υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

Άρθρο 21

Ορισμένες υποχρεώσεις των μεσιτών πιστώσεων έναντι των καταναλωτών

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

α) ο μεσίτης πιστώσεων αναφέρει, τόσο στις διαφημίσεις του όσο και στα έγγραφα που προορίζονται για τους καταναλωτές, την έκταση των αρμοδιοτήτων του, και ιδίως το εάν συνεργάζεται αποκλειστικά με έναν ή περισσότερους πιστωτικούς φορείς ή εάν εργάζεται ως ανεξάρτητος μεσίτης·

β) το ποσό της αμοιβής που τυχόν πρέπει να καταβάλλει ο καταναλωτής στον μεσίτη πιστώσεων για τις υπηρεσίες του κοινοποιείται στον καταναλωτή και συμφωνείται μεταξύ του καταναλωτή και του μεσίτη πιστώσεων εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου πριν από τη σύναψη της πιστωτικής σύμβασης·

γ) το ποσό της αμοιβής που τυχόν πρέπει να καταβάλλει ο καταναλωτής στο μεσίτη πιστώσεων για τις υπηρεσίες του κοινοποιείται από τον μεσίτη πιστώσεων στον πιστωτικό φορέα, προς τον σκοπό του υπολογισμού του συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 22

Εναρμόνιση και αναγκαστικός χαρακτήρας της παρούσας οδηγίας

1. Καθόσον η παρούσα οδηγία περιέχει εναρμονισμένες διατάξεις, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να διατηρούν ή να εισάγουν στο εθνικό τους δίκαιο διατάξεις που παρεκκλίνουν από αυτές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι καταναλωτές δεν μπορούν να παραιτούνται των δικαιωμάτων που τους παραχωρούνται δυνάμει των διατάξεων του εθνικού δικαίου που μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο την παρούσα οδηγία ή αντιστοιχούν σ' αυτήν.

▼B

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε οι διατάξεις που θεσπίζουν κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας να μην καταστρατηγούνται μέσω του τρόπου διατύπωσης των συμβάσεων, ιδίως με την ενσωμάτωση αναλήψεων ή συμβάσεων πίστωσης, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, σε συμβάσεις πίστωσης ο χαρακτήρας ή ο σκοπός των οποίων θα επέτρεπε την αποφυγή της εφαρμογής της.

4. Εάν η σύμβαση πίστωσης συνδέεται στενά με το έδαφος ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου οι καταναλωτές να μην στερούνται της προστασίας που τους παρέχει η παρούσα οδηγία εξαιτίας της επιλογής δικαίου τρίτης χώρας ως εφαρμοστέου δικαίου της σύμβασης πίστωσης.

Άρθρο 23

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που επισύρουν οι παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των διατάξεων αυτών. Οι κυρώσεις που προβλέπονται εν προκειμένω πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Άρθρο 24

Εξωδικαστική επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη θέσπιση κατάλληλων και αποτελεσματικών διαδικασιών εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών για τη ρύθμιση των καταναλωτικών διαφορών που αφορούν τις συμβάσεις πίστωσης, ζητώντας, ενδεχομένως, βοήθεια από υφιστάμενα όργανα.

2. Τα κράτη μέλη παροτρύνουν τα όργανα αυτά να συνεργάζονται μεταξύ τους και για την επίλυση διασυνοριακών διαφορών που αφορούν συμβάσεις πίστωσης.

Άρθρο 25

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Οσάκις γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/-468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ιδίας απόφασης.

▼B

Άρθρο 26

Πληροφορίες που πρέπει να υποβάλλονται στην Επιτροπή

►C2 Εάν κράτος μέλος κάνει χρήση οιασδήποτε των ρυθμιστικών επιλογών του άρθρου 2 παράγραφοι 5 και 6, του άρθρου 4 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο γ), του άρθρου 6 παράγραφος 2, του άρθρου 10 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο ζ), του άρθρου 10 παράγραφος 5 στοιχείο στ), του άρθρου 14 παράγραφος 2 και του άρθρου 16 παράγραφος 4, ενημερώνει ◄ περί αυτού την Επιτροπή καθώς και περί οιασδήποτε επακόλουθης αλλαγής. Το ίδιο πράττει και για οιαδήποτε άλλη συνακόλουθη αλλαγή. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί αυτή την πληροφορία σε ιστοχώρο ή με άλλον εύκολο προσπελάσιμο τρόπο. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα ώστε η πληροφορία αυτή να διοχετεύεται στους εθνικούς πιστωτικούς φορείς και στους καταναλωτές.

Άρθρο 27

Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο

►C1 1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, πριν από τις 11 Ιουνίου 2010, ◄ τις διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές ►C1 από τις 11 Ιουνίου 2010. ◄

Οι παρούσες διατάξεις, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

►C1 2. Η Επιτροπή προβαίνει κάθε πέντε έτη, και για πρώτη φορά στις 11 Ιουνίου 2013, ◄ σε επανεξέταση των κατώτατων ορίων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και στα παραρτήματά της και των ποσοστών που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της αποζημίωσης σε περίπτωση πρόωρης εξόφλησης, προκειμένου να τα αξιολογήσει υπό το πρίσμα των οικονομικών τάσεων στην Κοινότητα και της κατάστασης στη συγκεκριμένη αγορά. ►C2 Η Επιτροπή παρακολουθεί επίσης τα αποτελέσματα της ύπαρξης των ρυθμιστικών επιλογών του άρθρου 2 παράγραφοι 5 και 6, του άρθρου 4 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο γ), του άρθρου 6 παράγραφος 2, του άρθρου 10 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο ζ), του άρθρου 10 παράγραφος 5 στοιχείο στ), του άρθρου 14 παράγραφος 2 και του άρθρου 16 παράγραφος 4, στην εσωτερική αγορά και στους καταναλωτές. ◄ Τα αποτελέσματα γνωστοποιούνται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, συνοδευόμενα, κατά περίπτωση, από πρόταση για τροποποίηση των κατώτατων ορίων και των ποσοστών, καθώς και των προαναφερθεισών ρυθμιστικών επιλογών.

Άρθρο 28

Μετατροπή σε εθνικό νόμισμα των εκπεφρασμένων σε ευρώ ποσών

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη τα οποία μετατρέπουν τα εκπεφρασμένα σε ευρώ ποσά στο εθνικό τους νόμισμα, χρησιμοποιούν αρχικά στη μετατροπή τη συναλλαγματική ισοτιμία η οποία ισχύει κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να στρογγυλοποιούν τα ποσά τα οποία απορρέουν από τη μετατροπή, υπό την προϋπόθεση ότι η στρογγυλοποίηση αυτή δεν υπερβαίνει τα 10 ευρώ.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Κατάργηση

Η οδηγία 87/102/ΕΟΚ καταργείται ►C1 με ισχύ από τις 11 Ιουνίου 2010. ◄

Άρθρο 30

Μεταβατικά μέτρα

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε συμβάσεις πίστωσης που ισχύουν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των εθνικών εκτελεστικών μέτρων.

2. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα άρθρα 11, 12, 13, 17, 18 παράγραφος 1 δεύτερη φράση και παράγραφος 2, να ισχύουν επίσης και για τις συμβάσεις πίστωσης αόριστης διάρκειας που ισχύουν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των εθνικών εκτελεστικών μέτρων μεταφοράς.

Άρθρο 31

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 32

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 23 Απριλίου 2008.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

I. Βασική εξίσωση που εκφράζει την ισοδυναμία των αναλήψεων, αφενός, και των εξοφλητικών δόσεων και καταβολών, αφετέρου

Η βασική εξίσωση, με την οποία προσδιορίζεται το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο (ΣΕΠΕ), εκφράζει σε ετήσια βάση την ισοδυναμία μεταξύ του αθροίσματος της παρούσας αξίας των αναλήψεων, αφενός, και του αθροίσματος της παρούσας αξίας των ποσών των εξοφλητικών δόσεων και των καταβολών, αφετέρου, ήτοι:

$$\sum_{k=1}^{m} C_k(1+X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l(1+X)^{-S_l}$$

όπου:

— X είναι το ΣΕΠΕ,

— m είναι ο αύξων αριθμός της τελευταίας ανάληψης,

— k είναι ο αύξων αριθμός μιας ανάληψης, με $1 \leq k \leq m$,

— C_k είναι το ποσό της υπ' αριθμόν k ανάληψης,

— t_k είναι το χρονικό διάστημα, που εκφράζεται σε έτη και κλάσματα έτους, μεταξύ της ημερομηνίας της πρώτης ανάληψης και της ημερομηνίας κάθε νέας ανάληψης, με $t_{1 = 0}$,

— m' είναι ο αύξων αριθμός της τελευταίας εξοφλητικής δόσης ή καταβολής,

— l είναι ο αύξων αριθμός μιας εξοφλητικής δόσης ή καταβολής,

— D_l είναι το ποσό μιας εξοφλητικής δόσης ή καταβολής,

— s_l είναι το χρονικό διάστημα, που εκφράζεται σε έτη και κλάσματα έτους, μεταξύ της ημερομηνίας της πρώτης ανάληψης και της ημερομηνίας κάθε εξοφλητικής δόσης ή καταβολής.

Παρατηρήσεις:

α) Τα ποσά που καταβάλλονται και από τις δύο πλευρές σε διαφορετικές χρονικές στιγμές δεν είναι κατ' ανάγκη ίσα ούτε καταβάλλονται κατ' ανάγκη ανά ίσα διαστήματα.

β) Εναρκτήρια ημερομηνία είναι η ημερομηνία της πρώτης ανάληψης.

γ) Ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ των ημερομηνιών που λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό εκφράζεται σε έτη ή κλάσματα έτους. Το έτος θεωρείται ότι έχει 365 ημέρες (για τα δίσεκτα έτη 366 ημέρες), 52 εβδομάδες ή 12 ισόχρονους μήνες. Ο ισόχρονος μήνας έχει 30,41666 ημέρες (δηλαδή 365/12), είτε ανήκει σε δίσεκτο έτος είτε όχι.

δ) Το αποτέλεσμα του υπολογισμού εκφράζεται με ακρίβεια ενός δεκαδικού ψηφίου. Εάν το επόμενο δεκαδικό ψηφίο είναι μεγαλύτερο ή ίσο του 5, το πρώτο δεκαδικό ψηφίο αυξάνεται κατά τη μονάδα.

ε) Η εξίσωση μπορεί να ξαναγραφεί με τη χρήση ενός μόνο αθροιστικού συμβόλου και με την εισαγωγή της έννοιας των χρηματικών ροών (A_k), που θα έχουν είτε θετικό είτε αρνητικό πρόσημο, είτε δηλαδή θα καταβάλλονται είτε θα εισπράττονται κατά τις χρονικές περιόδους 1 έως k, αντίστοιχα, και εκφράζονται σε έτη, ήτοι:

$$S = \sum_{k=1}^{n} A_k(1+X)^{-t_k},$$

όπου S είναι το υπόλοιπο της παρούσας αξίας των ροών. Η τιμή του πρέπει να είναι μηδενική, εάν ο σκοπός είναι να διατηρηθεί η ισοδυναμία των ροών.

▼M1

II. Τα πρόσθετα κριτήρια για τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου είναι τα εξής:

α) Εάν η σύμβαση πίστωσης δίνει στον καταναλωτή τη δυνατότητα ελεύθερης επιλογής όσον αφορά τις αναλήψεις, θεωρείται ότι πραγματοποιείται πλήρης και άμεση ανάληψη του συνολικού ποσού της πίστωσης.

β) Εάν η σύμβαση πίστωσης δίνει γενικά στον καταναλωτή τη δυνατότητα ελεύθερης επιλογής όσον αφορά τις αναλήψεις, αλλά επιβάλλει, μεταξύ των διαφόρων τρόπων ανάληψης, περιορισμό ως προς το ποσό και τη χρονική περίοδο, θεωρείται ότι το ποσό της πίστωσης αναλαμβάνεται κατά την πρώτη ημερομηνία που προβλέπεται στη σύμβαση και σύμφωνα με τα καθοριζόμενα όρια ανάληψης.

γ) Εάν η σύμβαση πίστωσης προβλέπει διαφορετικούς τρόπους ανάληψης με διαφορετικές επιβαρύνσεις ή χρεωστικά επιτόκια, θεωρείται ότι το συνολικό ποσό της πίστωσης αναλαμβάνεται με την υψηλότερη επιβάρυνση και χρεωστικό επιτόκιο που ισχύει για την κατηγορία των αναλήψεων που χρησιμοποιούνται συχνότερα στο πλαίσιο της εν λόγω κατηγορίας σύμβασης πίστωσης.

δ) Σε περίπτωση διευκόλυνσης υπερανάληψης, θεωρείται ότι πραγματοποιείται πλήρης ανάληψη του συνολικού ποσού της πίστωσης για όλη τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης. Εάν η διάρκεια της σύμβασης πίστωσης δεν είναι γνωστή, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο υπολογίζεται βάσει της παραδοχής ότι η διάρκεια της σύμβασης είναι τρίμηνη.

ε) Στην περίπτωση μιας σύμβασης πίστωσης αόριστης διάρκειας, εκτός της διευκόλυνσης υπερανάληψης, θεωρείται ότι:

i) η πίστωση χορηγείται για περίοδο ενός έτους από την ημερομηνία της αρχικής ανάληψης και ότι με την τελική πληρωμή που πραγματοποιεί ο καταναλωτής εξοφλείται κάθε υπόλοιπο από κεφάλαιο, τόκους και τυχόν άλλες επιβαρύνσεις·

ii) το κεφάλαιο εξοφλείται από τον καταναλωτή σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις, αρχής γενομένης έναν μήνα μετά την ημερομηνία της αρχικής ανάληψης. Ωστόσο, όταν το κεφάλαιο πρέπει να εξοφληθεί πλήρως μόνο εφάπαξ, σε κάθε περίοδο πληρωμής, οι διαδοχικές αναλήψεις και εξοφλήσεις ολόκληρου του κεφαλαίου από τον καταναλωτή θεωρείται ότι πραγματοποιούνται εντός περιόδου ενός έτους. Οι τόκοι και οι άλλες επιβαρύνσεις εφαρμόζονται σύμφωνα με τις εν λόγω αναλήψεις και εξοφλήσεις του κεφαλαίου και όπως προβλέπεται στη σύμβαση πίστωσης.

Για τους σκοπούς του παρόντος στοιχείου ε), μια σύμβαση πίστωσης αόριστης διάρκειας είναι μια σύμβαση πίστωσης χωρίς σταθερή διάρκεια και περιλαμβάνει πιστώσεις που πρέπει να εξοφληθούν πλήρως εντός μιας περιόδου ή με τη λήξη της αλλά, μόλις εξοφληθούν, είναι εκ νέου διαθέσιμες για ανάληψη.

στ) Στην περίπτωση συμβάσεων πίστωσης πλην των υπεραναλήψεων και των πιστώσεων αόριστης διάρκειας που αναφέρονται στα κριτήρια των στοιχείων δ) και ε):

i) εάν η ημερομηνία ή το ποσό εξόφλησης του κεφαλαίου που πρέπει να πραγματοποιήσει ο καταναλωτής δεν μπορούν να επιβεβαιωθούν, θεωρείται ότι η εξόφληση πραγματοποιείται την πρώτη ημερομηνία που προβλέπεται στη σύμβαση πίστωσης και για το χαμηλότερο ποσό το οποίο προβλέπει η σύμβαση πίστωσης·

ii) εάν η ημερομηνία σύναψης της σύμβασης πίστωσης δεν είναι γνωστή, η ημερομηνία της αρχικής ανάληψης θεωρείται ότι είναι η ημερομηνία που έχει ως αποτέλεσμα το συντομότερο διάστημα μεταξύ της εν λόγω ημερομηνίας και της ημερομηνίας πρώτης πληρωμής που θα πραγματοποιήσει ο καταναλωτής.

▼**M1**

ζ) Όταν η ημερομηνία ή το ποσό πληρωμής που πρέπει να πραγματοποιήσει ο καταναλωτής δεν μπορούν να επιβεβαιωθούν βάσει της σύμβασης πίστωσης ή βάσει των κριτηρίων των στοιχείων δ), ε) ή στ), θεωρείται ότι η πληρωμή γίνεται σύμφωνα με τις ημερομηνίες και τους όρους που απαιτεί ο πιστωτής και, όταν αυτά δεν είναι γνωστά:

i) οι τόκοι καταβάλλονται μαζί με τις εξοφλήσεις του κεφαλαίου·

ii) η επιβάρυνση που δεν έχει σχέση με τόκο, εκφραζόμενη ως κατ' αποκοπή ποσό, πληρώνεται την ημερομηνία της σύναψης της σύμβασης πίστωσης·

iii) οι επιβαρύνσεις που δεν έχουν σχέση με τόκο, εκφραζόμενες ως διάφορες πληρωμές, καταβάλλονται σε τακτά διαστήματα, αρχής γενομένης από την ημερομηνία της πρώτης εξόφλησης του κεφαλαίου, και, αν το ποσό των πληρωμών αυτών δεν είναι γνωστό, θεωρούνται ισόποσες·

iv) με την τελική πληρωμή εξοφλείται κάθε υπόλοιπο κεφαλαίου, τόκων και άλλων επιβαρύνσεων, αν υπάρχουν.

η) Το εφαρμοζόμενο ανώτατο όριο της πίστωσης, εάν δεν έχει συμφωνηθεί ήδη, θεωρείται ότι ανέρχεται σε 1 500 ευρώ.

θ) Εάν προσφέρονται διαφορετικά χρεωστικά επιτόκια και επιβαρύνσεις για περιορισμένο διάστημα ή ποσό, ως χρεωστικό επιτόκιο και επιβαρύνσεις θεωρούνται τα υψηλότερα για όλη τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης.

ι) Όσον αφορά τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης για τις οποίες συμφωνείται σταθερό χρεωστικό επιτόκιο σε σχέση με την αρχική περίοδο, στο τέλος της οποίας καθορίζεται νέο χρεωστικό επιτόκιο το οποίο εν συνεχεία προσαρμόζεται περιοδικά βάσει συμφωνηθέντος δείκτη, ο υπολογισμός του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου βασίζεται στην παραδοχή ότι, στο τέλος της περιόδου για την οποία έχει καθοριστεί σταθερό χρεωστικό επιτόκιο, το χρεωστικό επιτόκιο είναι ίσο προς εκείνο που ισχύει κατά τον χρόνο υπολογισμού του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου, βάσει της αξίας του συμφωνηθέντος δείκτη κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

1. **Στοιχεία ταυτότητας και στοιχεία επαφής του πιστωτικού φορέα/μεσίτη πιστώσεων**

Πιστωτικός φορέας Διεύθυνση Αριθμός τηλεφώνου (*) Ηλεκτρονική διεύθυνση (*) Αριθμός φαξ (*) Διεύθυνση ιστοτόπου (*)	Στοιχεία ταυτότητας: [Γεωγραφική διεύθυνση που χρησιμοποιείται από τον καταναλωτή]
Ενδεχομένως Μεσίτης Διεύθυνση Αριθμός τηλεφώνου (*) Ηλεκτρονική διεύθυνση (*) Αριθμός φαξ (*) Διεύθυνση ιστοτόπου (*)	[Στοιχεία ταυτότητας] [Γεωγραφική διεύθυνση που χρησιμοποιείται από τον καταναλωτή]

(*) Οι πληροφορίες αυτές είναι προαιρετικές για τον πιστωτικό φορέα.

Όπου σημειώνεται «κατά περίπτωση», ο πιστωτικός φορέας πρέπει να συμπληρώνει το τετραγωνίδιο εάν οι πληροφορίες αφορούν το πιστωτικό προϊόν ή να διαγράφει τις σχετικές πληροφορίες ή ολόκληρη τη σειρά, εάν οι πληροφορίες δεν αφορούν τον συγκεκριμένο τύπο πίστωσης.

Οι μεταξύ αγκυλών ενδείξεις παρέχουν εξηγήσεις στον πιστωτικό φορέα και πρέπει να αντικαθίστανται από τις αντίστοιχες πληροφορίες.

2. **Περιγραφή των βασικών χαρακτηριστικών του πιστωτικού προϊόντος**

Είδος πίστωσης	
Συνολικό ποσό της πίστωσης *Ήτοι το ανώτατο όριο ή τα συνολικά ποσά που διατίθενται βάσει της σύμβασης πίστωσης*	
Όροι που διέπουν την ανάληψη *Δηλαδή πώς και πότε θα λάβετε τα χρήματα*	
Διάρκεια της σύμβασης πίστωσης	
Δόσεις και, κατά περίπτωση, σειρά με την οποία θα κατανεμηθούν οι δόσεις	Θα πρέπει να καταβάλετε τα εξής: [Ποσό, αριθμός και συχνότητα των καταβολών στις οποίες θα προβεί ο καταναλωτής] Οι τόκοι και/ή τα τέλη θα καταβληθούν ως εξής:
Το συνολικό ποσό που θα πρέπει να καταβληθεί *Ήτοι το ποσό του κεφαλαίου δανεισμού συν τους τόκους και τις ενδεχόμενες δαπάνες που σχετίζονται με την πίστωση*	[Άθροισμα του συνολικού ποσού της πίστωσης και του συνολικού κόστους της πίστωσης]
Κατά περίπτωση Πίστωση χορηγούμενη υπό μορφή προθεσμιακής καταβολής για αγαθό ή υπηρεσία, ή σχετιζόμενη με την παροχή συγκεκριμένου αγαθού ή με την παροχή υπηρεσίας Όνομα αγαθού/υπηρεσίας Τιμή μετρητοίς	

▼B

Κατά περίπτωση Απαιτούμενες εγγυήσεις *Πρόκειται για περιγραφή της εγγύησης που θα παρασχεθεί σε σχέση με τη σύμβαση πίστωσης*	[Είδος εγγυήσεων]
Κατά περίπτωση *Οι εξοφλήσεις δεν συνεπάγονται άμεση απόσβεση του κεφαλαίου*	

▼C3

3. **Κόστος της πίστωσης**

Το χρεωστικό επιτόκιο, ή, ενδεχομένως, τα διάφορα χρεωστικά επιτόκια που εφαρμόζονται στη σύμβαση πίστωσης	[% — σταθερό, ή — μεταβλητό (με τον δείκτη ή το επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται στο αρχικό χρεωστικό επιτόκιο) — περίοδοι]
Συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο (ΣΕΠΕ) *Πρόκειται για το συνολικό κόστος που εκφράζεται ως ετήσιο ποσοστό της συνολικής πίστωσης.* *Το ΣΕΠΕ βοηθάει στη σύγκριση διαφόρων προσφορών*	[% Στο σημείο αυτό, πρέπει να παρατεθεί αντιπροσωπευτικό παράδειγμα που να περιλαμβάνει όλα τα χρησιμοποιηθέντα τεκμήρια για τον υπολογισμό του επιτοκίου]
Είναι υποχρεωτικό, για τη λήψη της πίστωσης ή για τη λήψη της σύμφωνα με τους εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις, η συνομολόγηση	
— ασφάλισης που να εξασφαλίζει την πίστωση, ή	Ναι/όχι [εάν ναι, αναφέρατε το είδος ασφάλισης]
— άλλης σύμβασης συμπληρωματικής υπηρεσίας;	Ναι/όχι [εάν ναι, αναφέρατε το είδος συμπληρωματικής υπηρεσίας]
Εάν ο πιστωτικός φορέας δεν γνωρίζει εκ των προτέρων το κόστος αυτών των υπηρεσιών, δεν το περιλαμβάνει στο ΣΕΠΕ	

Συναφή έξοδα

Κατά περίπτωση Απαιτείται η τήρηση λογαριασμού ή λογαριασμών στους οποίους να εγγράφονται τόσο οι καταβολές όσο και οι αναλήψεις	
Κατά περίπτωση Ποσό των εξόδων για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμής (π.χ. πιστωτικής κάρτας)	
Κατά περίπτωση Οποιαδήποτε άλλα έξοδα που προκύπτουν από τη σύμβαση πίστωσης	
Κατά περίπτωση Προϋποθέσεις υπό τις οποίες είναι δυνατόν να τροποποιηθούν τα προαναφερθέντα έξοδα τα σχετικά με την πιστωτική συμφωνία	

▼C3

Κατά περίπτωση Υποχρέωση καταβολής συμβολαιογραφικής αμοιβής	
Έξοδα σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής *Η παράλειψη καταβολής ενδέχεται να έχει σοβαρές συνέπειες (π.χ. αναγκαστική πώληση) και να καθιστά τη χορήγηση πίστωσης δυσκολότερη*	Θα επιβαρυνθείτε με [… (τα εφαρμοστέα επιτόκια και μέθοδος αναπροσαρμογής τους και, ενδεχομένως, πρόστιμα μη καταβολής)] για καθυστερημένες καταβολές

▼B

4. **Άλλες σημαντικές νομικές πτυχές**

Δικαίωμα υπαναχώρησης *Έχετε το δικαίωμα να υπαναχωρήσετε από την πιστωτική σύμβαση εντός 14 ημερολογιακών ημερών*	Ναι/όχι
Πρόωρη εξόφληση *Έχετε το δικαίωμα πρόωρης εξόφλησης ανά πάσα στιγμή, εν όλω ή εν μέρει*	
Κατά περίπτωση Ο πιστωτικός φορέας δικαιούται αποζημίωση σε περίπτωση πρόωρης εξόφλησης	[Προσδιορισμός της αποζημίωσης (μέθοδος υπολογισμού) σύμφωνα με τις διατάξεις για την εφαρμογή του άρθρου 16 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ]
Έρευνα σε βάση δεδομένων *Ο πιστωτικός φορέας πρέπει να σας πληροφορήσει αμέσως και δωρεάν για τα αποτελέσματα έρευνας σε βάση δεδομένων, εφόσον η αίτηση πίστωσης απορρίπτεται βάσει της εν λόγω έρευνας. Αυτό δεν ισχύει όταν η παροχή των σχετικών πληροφοριών απαγορεύεται από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή αντιβαίνει σε στόχους δημόσιας πολιτικής ή δημόσιας ασφάλειας*	
Δικαίωμα σε αντίγραφο της σύμβασης πίστωσης *Έχετε το δικαίωμα να λάβετε από τον πιστωτικό φορέα/μεσίτη πίστωσης, κατόπιν αιτήσεως, αντίγραφο του σχεδίου σύμβασης πίστωσης. Η παρούσα διάταξη δεν ισχύει, εάν, κατά τη στιγμή της αίτησης ο πιστωτής δεν επιθυμεί να συνάψει πιστωτική σύμβαση με τον καταναλωτή*	
Κατά περίπτωση Χρονική περίοδος κατά την οποία ο πιστωτικός φορέας δεσμεύεται από τις πληροφορίες που παρέχει πριν από τη σύναψη της σύμβασης	Οι πληροφορίες αυτές ισχύουν από ..... έως ....

Κατά περίπτωση

▼B

5. **Πρόσθετες πληροφορίες σε περίπτωση εμπορίας χρηματοοικονομικών υπηρεσιών εξ αποστάσεως**

α) Όσον αφορά τον πιστωτικό φορέα	
Κατά περίπτωση Εκπρόσωπος του πιστωτικού φορέα στο κράτος μέλος κατοικίας σας	[Στοιχεία ταυτότητας]
Διεύθυνση Αριθμός τηλεφώνου (*) Ηλεκτρονική διεύθυνση (*) Αριθμός φαξ (*) Διεύθυνση ιστοτόπου (*)	[Γεωγραφική διεύθυνση που θα χρησιμοποιεί ο καταναλωτής]
Κατά περίπτωση Εγγραφή σε μητρώο	[Κατά περίπτωση, εμπορικό μητρώο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος ο πιστωτικός φορέας και αριθμός καταχώρισής του ή ανάλογο μέσο ταυτοποίησής του στο μητρώο αυτό]
Κατά περίπτωση Αρμόδια εποπτική αρχή	
β) Όσον αφορά τη σύμβαση πίστωσης	
Κατά περίπτωση Άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης	[Πρακτικές οδηγίες για την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης, μεταξύ άλλων περίοδος κατά την οποία ασκείται· διεύθυνση προς την οποία πρέπει να αποσταλεί η κοινοποίηση της άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης· συνέπειες της μη άσκησης του δικαιώματος]
Κατά περίπτωση Δίκαιο το οποίο εφήρμοσε ο πιστωτικός φορέας στις σχέσεις του με τον καταναλωτή πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης	
Κατά περίπτωση Ρήτρα σχετικά με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση πίστωσης και/ή το αρμόδιο δικαστήριο	[Παρατίθεται η σχετική ρήτρα]
Κατά περίπτωση Γλωσσικό καθεστώς	Οι πληροφορίες και οι συμβατικοί όροι παρέχονται στα [συγκεκριμένη γλώσσα]. Με τη συγκατάθεσή σας, σκοπεύουμε να επικοινωνούμε στα [συγκεκριμένη γλώσσα/γλώσσες] κατά τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης
γ) Όσον αφορά την επανόρθωση	
Ύπαρξη εξωδικαστικών διαδικασιών υποβολής ενστάσεων και προσφυγών	[Εάν υφίστανται εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής ενστάσεων και προσφυγών για τον καταναλωτή, ο οποίος συμμετέχει στη σύμβαση εξ αποστάσεως και, εάν ναι, τρόπος πρόσβασης σε αυτές]

(*) Οι πληροφορίες αυτές είναι προαιρετικές για τον πιστωτικό φορέα.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΓΙΑ:

1. **Υπεραναλήψεις**

2. **Καταναλωτική πίστη προσφερόμενη από ορισμένους πιστωτικούς οργανισμούς(άρθρο 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ)**

3. **Μετατροπή χρεών**

1. **Στοιχεία ταυτότητας και στοιχεία επαφής του πιστωτικού φορέα/μεσίτη πιστώσεων**

Πιστωτικός φορέας Διεύθυνση Αριθμός τηλεφώνου (*) Ηλεκτρονική διεύθυνση (*) Αριθμός φαξ (*) Διεύθυνση ιστοτόπου (*)	[Στοιχεία ταυτότητας] [Γεωγραφική διεύθυνση που χρησιμοποιείται για την επαφή με τον καταναλωτή]
Ενδεχομένως Μεσίτης Διεύθυνση Αριθμός τηλεφώνου (*) Ηλεκτρονική διεύθυνση (*) Αριθμός φαξ (*) Διεύθυνση ιστοτόπου (*)	[Στοιχεία ταυτότητας] [Γεωγραφική διεύθυνση που χρησιμοποιείται για την επαφή με τον καταναλωτή]

(*) Οι πληροφορίες αυτές είναι προαιρετικές για τον πιστωτικό φορέα.

Όπου σημειώνεται «κατά περίπτωση», ο πιστωτικός φορέας πρέπει να συμπληρώνει το τετραγωνίδιο εάν οι πληροφορίες αφορούν το πιστωτικό προϊόν ή να διαγράφει τις σχετικές πληροφορίες ή ολόκληρη τη σειρά εάν οι πληροφορίες δεν αφορούν τον συγκεκριμένο τύπο πίστωσης.

Οι μεταξύ αγκυλών ενδείξεις παρέχουν εξηγήσεις στον πιστωτικό φορέα και πρέπει να αντικαθίστανται από τις αντίστοιχες πληροφορίες.

2. **Περιγραφή των βασικών χαρακτηριστικών του πιστωτικού προϊόντος**

Είδος πίστωσης	
Συνολικό ποσό της πίστωσης *Ήτοι το ανώτατο όριο ή τα συνολικά ποσά που διατίθενται βάσει της σύμβασης πίστωσης*	
Διάρκεια της σύμβασης πίστωσης	
Κατά περίπτωση Πιθανό να ζητηθεί από τον καταναλωτή να εξοφλήσει το ποσό της πίστωσης στο ακέραιο και ανά πάσα στιγμή μόλις του ζητηθεί	

3. **Κόστος της πίστωσης**

Το χρεωστικό επιτόκιο, ή ενδεχομένως, τα διάφορα χρεωστικά επιτόκια που εφαρμόζονται στη σύμβαση πίστωσης	[% — σταθερό, ή — μεταβλητό (με τον δείκτη ή το επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται στο αρχικό χρεωστικό επιτόκιο) περίοδοι]

▼B

Κατά περίπτωση Συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο (ΣΕΠΕ) (*) *Πρόκειται για το συνολικό κόστος εκφραζόμενο ως ετήσιο ποσοστό της συνολικής πίστωσης. Το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο βοηθάει στη σύγκριση διαφόρων προσφορών*	[% Στο σημείο αυτό θα πρέπει να παρατεθεί αντιπροσωπευτικό παράδειγμα που να αναφέρει όλα τα τεκμήρια για τον υπολογισμό του επιτοκίου]
Κατά περίπτωση Έξοδα Κατά περίπτωση Προϋποθέσεις υπό τις οποίες είναι δυνατόν να τροποποιηθούν τα έξοδα αυτά	[Το εφαρμοζόμενο κόστος από τη στιγμή που συνάπτεται η σύμβαση πίστωσης]
Έξοδα σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής	►C2 Θα επιβαρυνθείτε με [… (εφαρμοστέα επιτόκια και μέθοδος αναπροσαρμογής τους και, ενδεχομένως, πρόστιμα μη καταβολής)] για τις καθυστερημένες καταβολές. ◄

(*) Δεν ισχύει για τις ευρωπαϊκές πιστωτικές πληροφορίες για τις υπεραναλήψεις, σε εκείνα τα κράτη μέλη που αποφασίζουν βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ ότι για τις υπεραναλήψεις δεν προβλέπεται συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο.

4. **Άλλες σημαντικές νομικές πτυχές**

Καταγγελία της σύμβασης πίστωσης	[Προϋποθέσεις και διαδικασία της καταγγελίας μιας σύμβασης πίστωσης]
Έρευνα σε βάση δεδομένων *Ο πιστωτικός φορέας πρέπει να σας πληροφορήσει αμέσως και δωρεάν για τα αποτελέσματα έρευνας σε βάση δεδομένων, εφόσον η αίτηση πίστωσης απορρίπτεται βάσει της εν λόγω έρευνας. Αυτό δεν ισχύει όταν η παροχή των σχετικών πληροφοριών απαγορεύεται από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή αντιβαίνει σε στόχους δημόσιας πολιτικής ή δημόσιας ασφάλειας*	
Κατά περίπτωση Χρονική περίοδος κατά την οποία ο πιστωτικός φορέας δεσμεύεται από τις προσυμβατικές υποχρεώσεις	Οι πληροφορίες αυτές ισχύουν από ... έως ...

Κατά περίπτωση

5. **Πρόσθετες πληροφορίες που δίδονται εφόσον οι πληροφορίες πριν από τη σύναψη της σύμβασης παρέχονται από ορισμένους πιστωτικούς οργανισμούς (άρθρο 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ) ή αφορούν καταναλωτική πίστη για μετατροπή χρεών**

Δόσεις και, κατά περίπτωση, σειρά με την οποία θα κατανεμηθούν οι δόσεις	Θα πρέπει να καταβάλετε τα εξής: [Αντιπροσωπευτικό παράδειγμα πίνακα συμπεριλαμβανομένων του ποσού δόσεων, του αριθμού και της συχνότητας των καταβολών που θα πραγματοποιήσει ο καταναλωτής]
Συνολικό ποσό που θα πρέπει να καταβληθεί	

▼B

Πρόωρη εξόφληση *Έχετε δικαίωμα πρόωρης εξόφλησης ανά πάσα στιγμή, εν όλω ή εν μέρει* Κατά περίπτωση	
Ο πιστωτικός φορέας δικαιούται αποζημίωση σε περίπτωση πρόωρης εξόφλησης	[Προσδιορισμός της αποζημίωσης (μέθοδος υπολογισμού) σύμφωνα με τις διατάξεις για την εφαρμογή του άρθρου 16 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ] Κατά περίπτωση

6. **Πρόσθετες πληροφορίες που δίδονται σε περίπτωση εμπορίας χρηματοοικονομικών υπηρεσιών εξ αποστάσεως**

α) Όσον αφορά τον πιστωτικό φορέα	
Κατά περίπτωση Εκπρόσωπος του πιστωτικού φορέα στο κράτος μέλος κατοικίας σας Διεύθυνση Αριθμός τηλεφώνου (*) Ηλεκτρονική διεύθυνση (*) Αριθμός φαξ (*) Διεύθυνση ιστοτόπου (*)	[Στοιχεία ταυτότητας] [Γεωγραφική διεύθυνση που θα χρησιμοποιεί ο καταναλωτής]
Κατά περίπτωση Εγγραφή σε μητρώο	[Κατά περίπτωση, εμπορικό μητρώο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος ο πιστωτικός φορέας και αριθμός καταχώρισής του ή ανάλογο μέσο ταυτοποίησής του στο μητρώο αυτό]
Κατά περίπτωση Εποπτική αρχή	
β) Όσον αφορά τη σύμβαση πίστωσης	
Δικαίωμα υπαναχώρησης *Έχετε το δικαίωμα να υπαναχωρήσετε από την πιστωτική σύμβαση εντός 14 ημερολογιακών ημερών* Κατά περίπτωση Άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης	Ναι/όχι [Πρακτικές οδηγίες για την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης, οι οποίες αναφέρουν, μεταξύ άλλων, τη διεύθυνση στην οποία πρέπει να αποσταλεί η κοινοποίηση της άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης· συνέπειες της μη άσκησης του δικαιώματος]
Κατά περίπτωση Δίκαιο το οποίο εφήρμοσε ο πιστωτικός φορέας στις σχέσεις του με τον καταναλωτή πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης	
Κατά περίπτωση Ρήτρα σχετικά με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση πίστωσης και/ή το αρμόδιο δικαστήριο	[Παρατίθεται η σχετική ρήτρα]

▼B

Κατά περίπτωση Γλωσσικό καθεστώς	Οι πληροφορίες και οι συμβατικοί όροι παρέχονται στα [συγκεκριμένη γλώσσα]. Με τη συγκατάθεσή σας, σκοπεύουμε να επικοινωνούμε στα [συγκεκριμένη γλώσσα/γλώσσες] κατά τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης
γ) Όσον αφορά την επανόρθωση	
Εξωδικαστικές διαδικασίες και μηχανισμοί επανόρθωσης	[Εάν υφίστανται εξωδικαστικές διαδικασίες και μηχανισμός επανόρθωσης για τον καταναλωτή ο οποίος συμμετέχει στη σύμβαση εξ αποστάσεως και, εάν ναι, τρόπος πρόσβασης σε αυτά]

(*) Οι πληροφορίες αυτές είναι προαιρετικές για τον πιστωτικό φορέα.